

Tájéoló

a BTF SZ lapja

31. évfolyam

2013/3

**Éjszakai Bajnokság
Előtted a küzdés...
A torzítás művészete
Hungária Kupa előzetes**

IOF ELNÖKSÉGI ÜLÉS

Legutóbbi ülésén tárgyalt az elnökség a felnőtt világbajnokságok kvalifikációs rendszerének módosításáról. Ennek lényege (ahogy már írtunk róla), hogy a középtávú és normáltávú selejtezők megszűnésével milyen alapon kerüljenek a versenyzők a döntőbe és kik kerüljenek a red groupba. A korábbi javaslatot most a nemzeti szövetségek véleményezhették. Ugyan több szövetség is jelezte, hogy a selejtezők maradjanak meg, és rendezzék őket a VB előtti héten, az elnökség ezt nem támogatta. Az elnökség végül a korábbi javaslatához képest csak egy módosítást tett: a harmadik csoportba tartozó nemzetek versenyzőinek nem kell 500 világranglista ponttal rendelkezniük, vagyis gyakorlatilag bárkit bevezethetnek. A javaslatról a júliusi Elnökök Konferenciája fog dönteni.

Szintén az Elnökök Konferenciája elé kerül majd a világranglista számításának felülvizsgálata. Az elnökség tárgyalt erről, jelenleg a munkacsoport a korábbi évek adatait elemzi, ez alapján terjesztik majd elő javaslatukat.

Kijelölték a 2015-ös Világ kupa fordulók helyszíneit, amiben viszszaosztott az elmúlt évek struktúrája. Az első körre Ausztráliában, az utolsóra (negyedikre) Svájcban kerül sor. A világbajnokság automatikusan egy fordulónak számít (ez lesz a harmadik kör Nagy-Britanniában), a második kör helyszínének kérdését pedig nyitva hagyták júliusig, ugyanis addigra kiderül, hogy a skandináv országok szövetségei tényleg megszüntetik-e 2013 után a Nordic Tourt.

Az elnökség kibővítette a sítájfutó szenior világbajnokság programját: ezentúl az eredményt három versenyből a két jobb eredmény

alapján számítják majd. A részletes szabályozás megalkotása a közeljövőben várható.

A következő elnökségi ülésre a felnőtt VB alatt kerül majd sor a finnországi Vuokattiban.

mtfsz.hu

SZLOVÁK-MAGYAR
SZENIOR TALÁLKOZÓ

A Postás kupa második napján a hagyományos Szlovák- Magyar Szenior Találkozón magyar győzelem született 54:34 arányban.

A magyar csapat pontszerző tagjai a következők voltak: Molnár Zoltán THT, Lajszner Attila ETC, Hajdu Martin TTE, Nagy István TSE, Marton János HSP, Egei Tamás SPA, Gyulai Zoltán MSE, Balla Sándor HSE, Szócs László HSP, Spiegl János SMA, Molnár Gábor MAF, Boros Zoltán HSE, Tóth János SKS, valamint Várady Szilvia DTC, Majoros Szilvia SZU, Györffy Gabriella HSE, Wengrin Ágnes TTE, Kármán Katalin HSE, Wieder Ilona VHS és Hegedűs Ágnes BEA. (Reinitz Tamás SAS, Szabon János KOS, Dudás István OSC, Csillag Vera PVM, Mátyás Ildikó PVM, Komár Béláné HER és Simon Krisztina HSP, bár első napi eredményükkel csapattagságot szereztek, ellenfél hiányában nem növelhették csapatunk pontjainak számát.)

Részletes eredmények az mtfsz-honlapon (Tájfutás/szeniorok)

Az idei találkozó visszavágójára a Szlovák Karszt kupa 2-ik napján, július 12-én kerül sor (csapatkijelölés a július 11-i első napi eredmények alapján).

www.funkwerk-mo.hu/

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2013 3. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroska,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,

Nagy Krisztina,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzárta megjelenik

3. szám 06. 11. 06. 21.

4. szám 08. 27. 09. 06.

5. szám 10. 08. 10. 18.

6. szám 11. 19. 11. 29.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

ÉJSZAKAI OB AZ ORFÚI TÖBRÖK KÖZÖTT

Az év második bajnokságát a pécsiek rendezték a szenior VB-ről és válogatott edzőtáborokból már sokak által ismert orfúi terepen.

A körülmények nem voltak különlegesek, a rendezők összességében a „kötelezőt” hozták. Kicsit családias volt a verseny, akiket érdekelt az eredmények – mivel a parkoló kicsit távolabb esett – azok ott maradtak a versenyközpontban. Ami már nem volt teljesen újdonság, de a helyszínen nem levőknek élményt adott, a folyamatos élő internetes közvetítés. Igaz, a versenyzők a helyszínen ebből nem sokat éreztek. Az eredmények is on-line láthatóak voltak egy kis képernyőn, ami jobb, frissebb, mint a nyomtatások, de sok türelem kellett hozzá, amíg valaki több kategória eredményét végigvárta.

A terep talán egyik legjobb hazai terepünk, a töbrös fennsík igazi csemege. Hogy ne kelljen a meredek hegyoldalban is versenyeznünk, nemcsak a rajt távolsága volt közel 2 km, de a célból is közel 1,5 km-t

kellett még megtenni a versenyközpontig. Így sikerült technikás pályákat kitűzni nem túl nagy szintekkel, amit még kissé a korábbiaknál jobban felnőtt bozót is nehezített.

A rajt igényesen lett felépítve. Jó

volt a dupla lapozóóra nagy kiolvasókkal (a beállásnál és a rajtban is). A cél nem hagyott mély nyomot a versenyzőkben, ihattak egy kis vizet, egy kisverseny céljának látszott. A versenyközpontba lassan sétáltak be a versenyzők, így az eredmények is viszonylag lassabban csordogáltak. A nagyobb pályák érintették a „rádiós” pontot,

Az ifi győztesek: Hajdu Szása (SPA) és Viniczai Csenge (PVS)

A 21-es kategória dobogósai (balról jobbra): Zsigmond Száva (DTC), Kovács Ádám (ETC), Baumholczér Máté (PVS), Kovács Filoména (PVS), Kisháziné Zombory Erika (HOD), Kerényi Máté (TTE)

A junior-dobogó: N20 1. Varsányi Kinga, 2. Zempléni Réka, 3. Kinde Vanda; F20: 1. Kazal Márton, 2. Péntek Mátyás, 3. Tugyi Levente

A rajt

az innen kapott eredmények adtak támpontot a pálya közbeni állásról. A többszörös terep éjszaka sokak számára kihívás volt, és sokan a jobbak közül is éltek a keverés lehetőségével. A legkevesebb a PVSK-sok, így az ifi-felnőtt kategóriákban 5 számból, ahol indultak, 4-ben nyertek (F21, 20, N21, 18). Szeniorban a legtöbb kategóriában az ismert nevek szerezték meg a bajnoki címeket. A győztes időket viszonylag jól eltalálták a rendezők, csak az idősebb szenior pályákon, ahol kevés induló van, lettek nagyobbak, de ezt már megszoktuk. F21-ben Baumholzer Máté (PVS) mögött 4 perccel Kovács Ádám

(ETC), 9-cel Kerényi Máté (TTE) végzett. N21-ben Szerencsi Ildikó távollétében Kovács Filoména (PVS) 14 perc előnnyel nyert Zsigmond Száva (DTC) és 19-cel Kisháziné Zombory Erika (HOD) előtt. F20-ban Kazal Márton (PVS) 2 perccel verte Péntek Mátyást (BSC), a 3. Tugyi Levente (DTC) ideje már 10%-ra volt a győztestől. N20-ban nem volt pécsi induló, itt a volt KST-sek vetélkedőjéből szoros küzdelemben Varsányi Kinga (SIR) nyert Zempléni Réka (SIR) és Kinde Vanda (SPA) előtt (a rádiós pontnál még Vanda vezetett).

F18-ban Hajdu Szása (SPA) 33 másodperccel verte a PVSK-s Kovács Bertalant (aki a 11-es pontnál még közel 2 perccel vezetett), a 3. Miavetz Balázs (MOM) 10%-on belül tudott végezni. N18-ban a 2 pécsi esélyes szerezte meg az első 2 helyet, most Viniczai Csenge nyert Szuromi Luca előtt. A 3. Goldmann Júlia (SDS) lett, több mint 7 perccel mögötte, 4 pécsi végzett az első 6-ban.

A szenioroknál sok szoros eredmény mellett voltak fölényes győzelmek is, így F70-ben Jelinek István (PSE), 65-ben Lux Iván (BEA), 60-ban Spiegl János (SMA), N50-ben Kármán Kati (HSE), 40-ben Viniczainé Kovács Ildikó (PVS), 35-ben Schmal Kinga (THS) mögött a másodikik ideje 15-20%-kal volt nagyobb.

A részletes eredmények kicsit később kerültek fel az MTFSZ-honlapra, ami inkább csak formai kifogás, hiszen a végeredmények a helyszínen is olvashatók voltak az on-line közvetítés hozadéaként, a routegadget-en hétfőn már be lehetett rajzolni az útvonalakat.

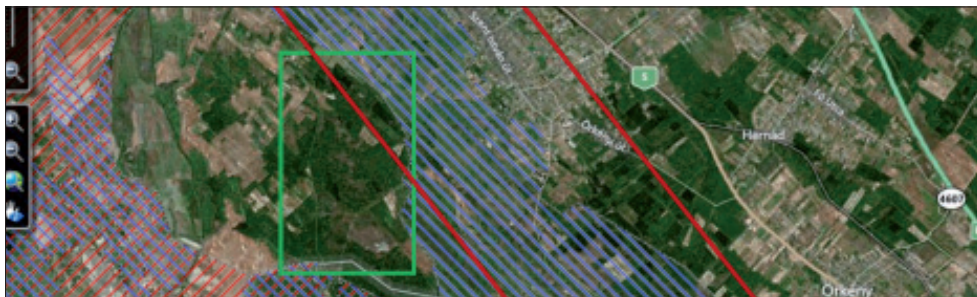
Talán nem volt szerencsés az országos szövetség részéről egy olyan terepre hozni egy éjszakai bajnokságot, ahol a legerősebb egyesület versenyzői még előnyt is élveznek. Maga a verseny viszont egy érdekes, értékes terepen zajló, jó verseny volt.

Tódor

Fotó: Máthé István

Az utolsó ponton

„ELŐTTED A KÜZDÉS, ELŐTTED A PÁLYA”

az idei postás kupák margójára

Ritkán indít a Tájéoló lírai felütéssel egy cikket, de ez most nem volt kihagyható. Mondhatni Arany János jó úton van afelé, hogy Ripszám Henrik érdekeit is elhomályosítva őt nevezhessük a világ első (lírai) tájfutójának. A teljes versszak egyébként az alábbi:

*„Előtted a küzdés, előtted a pálya,
Az erőten csügged, az erős megállja.
És tudod: az erő kicsoda? - Akarat,
Mely előbb vagy utóbb,
de borostyánt arat.”*

Az üzenet világos, a pálya (hossz/szint/ellenőrző pontok száma) magától értetődő, további magyarázatot csakis a borostyán igényel, ami nyilvánvaló költői absztrakció, a borókát, akácot és egyéb sűrű tülevelűeket és lombosokat helyettesítendő.

Aki indult az idei Postás Kupán és/vagy a Postás éjszakain, pontosan érti e költői allegória valóságát, aki nem volt ott, annak e cikk óhajt halovány és felszínes benyomást adni.

A klasszikus irodalmi feszültségteremtés eszközeivel élve, most elindítjuk a történetet egy másik

pontról is. Nagy kockázatot vállalt Sötér Janó és a Postás az idei Postás kupa terepválasztásával, de mondhatni 20-ra lapot kért és mégis bejött neki. Más lett volna a helyzet, ha a tavasz két héttel előbb érkezik (és ezáltal hűsvétör nem hónyuszt építünk), de mint a sportújságírók klasszikusaitól is tudjuk, jó kapusnak szerencséje is van – a tavasz juszit sem érkezett előbb. Így a dabasi buckák sötétzöldjei alig ébredtek téli álmukból és (kis elszántsággal, nagy kitarással) lényegében mindenütt át lehetett menni az erdőn. Az első nap után voltak, akik zsörtölődtek (még mindig maradunk az irodalmi finomságnál), de úgy tűnt, a második napra a többség már megszokta a terepet. Ide még majd visszatérünk, de indítsuk a sztorit még egy pontról.

A verseny eredetileg tervezett helyszíne nem a dabasi buckás volt, hanem a Dabas és Tatárszentgyörgy közötti eddig még nem használt borókás-ligetes terep. A HM Budapesti Erdőgazdaság Zrt. Táborfalvai Erdészeti Igazgatósága ebben teljes mértékben támogatta a rendezőket, ennek ellenére a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelet (mindegyeszerően a

zöldhatóság) több hónapi habozás után az engedélyt megtagadta tekintettel arra, hogy a terület a Natura 2000 része. Ez a kényszerhelyzet (és az a tény is, hogy az erdészet a versenyt minden lehetséges módon támogatja – amiért a tájfutó társadalom köszönetét érdemli) vezetett oda, hogy egy közeli, alternatív, de az eredetileg tervezett terep tájékoztatói értékeitől elmaradó területre vitték a versenyt.

[Ennek kapcsán van egy nagyon rossz hírünk. Amint a mellékelt, a Natura 2000 környékbeli területeit mutató ábrán látszik (forrás: <http://natura2000.eea.europa.eu/#>), az ország talán legtechnikásabb borókás-gödrös területe – a Gödörállás és környéke, a GigaSprint volt és eddig remélt jövőbeli terepe – teljes egészében beleesik (ld. a pirossal keretezett csikozott részt). Csak remélhetjük, hogy jönnek még jobb tájfutó idők (vagy mennek még a rossz emberek). A verseny végül a zölddel keretezett területen folyt. A témához még annyit, hogy ugyanezen a területen néhány éve szabad volt rallyt keresztülvezetni, avagy amint a közmondás tartja „a kiskutya ugat, a nagykutya autókaráván halad”, esetleg „az erősebb autó

Kovács Miklós erdészeti igazgató díjat ad át

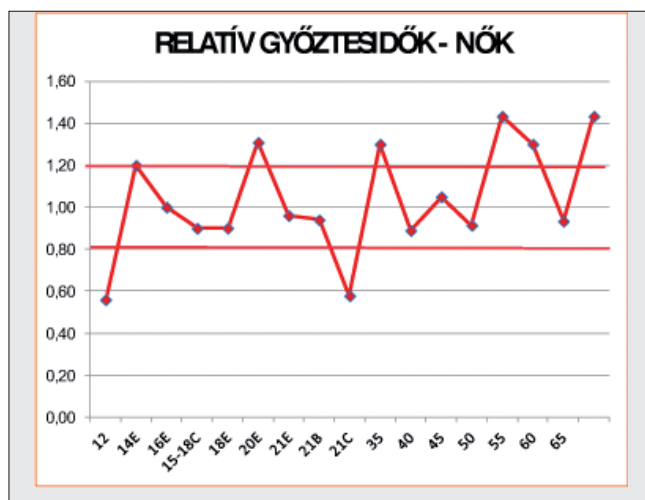
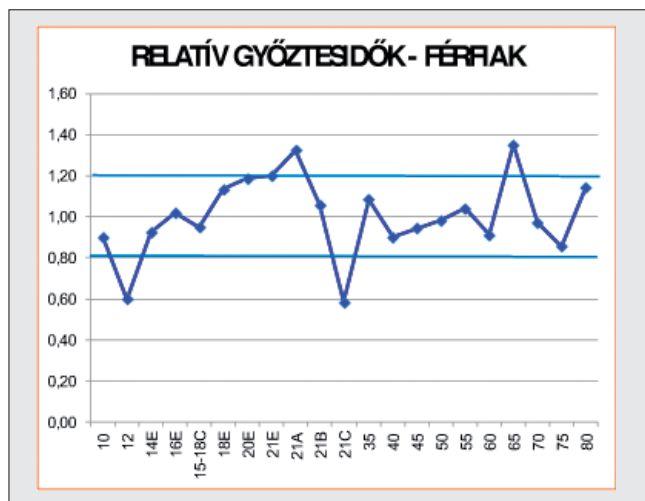
utazik”.]

A számos irodalmi trükk és felvezetés után azért állapítsuk meg, hogy a sűrűtől és a tüskéktől eltekintve ez a terep is remek volt. Domborzata tájékozódásra (és hibázásra) alkalmas, a zöldek közötti fedetlenek sok finom átvágásra adtak módot és az úthálózat is viszonylag szerény. Az egész terület nem túl nagy, de a verseny szinte minden négyzetméterét kihasználta. Végignézve a Route Gadget-en berajzolt pályákat a fentiek igazsága jól látszik, kevés kivételtől eltekintve a legjobbakkal szinte mindig a piros vonalhoz közel haladtak, de igen gyakran az azonos pályákon nem azonos nyomvonalon, vagyis sokszor útvonalválasztásra is volt mód.

A versenyen több mint ezer egyéni induló volt, ami ismét az év legnagyobb versenyévé avatta a Postás kupát. A rövid- és normáltávú versenyek között szombat délután váltóverseny is zajlott 87 csapat részvételével. Az eredmények taglásának

egyrészt a múlt idő, másrészt a különféle elektronikus megjelenítő eszközök megléte okán sok értelme nem lenne. A pályakitűző munkáját viszont érdemes röviden értékelni. Személy szerint nekem a pályák tetszettek (nem csak az, amit futottam, hanem azok is, amelyeket a Route Gadget-ben megnéztem), ez azonban semmi esetre sem objektív értékítélet. Valamivel

többet mondd el az, hogy miként sikerült az előírt győztesidőket tartani. A mellékelt két ábrán a győztesidők és a szabályzatban előírt megfelelő idők hányadosai láthatók a különféle női-, illetve férfikategóriákban. A két vízszintes vonal a 80, illetve a 120%-os értékeket jelzi. Látható módon a férfiak esetében a pályák többségében a győztesidők az előírtak +/-

20%-án belül voltak, kivétel ez alól az F21E és az F65, ahol jelentősen nagyobb idők születtek és a 12C és 21C, ahol sokkal gyorsabbak voltak a győztesek, mint amit a kitűző várt. A relatív győztesidők, azaz a valódi és az elvárt idők arányának átlaga a férfiak esetében pontosan 1, vagyis az összes pálya átlagában a pályakitűző pontosan számított.

A nők lényegesen rapszodikusabban teljesítettek, mert bár az átlagos relatív győztesidő 1.04 (azaz gyakorlatilag 1, vagyis átlagban itt is jól számított a kitűző), az ábrán is látható módon számos kategória volt sokkal gyorsabb, vagy sokkal lassabb, mint amit a pályakitűző várt. Érdekes, hogy a 12C és 21C pályák mindkét nem számára

nagyon rövidre sikerültek (60% alatti győztesidővel), aminek okát

érdemes lenne megkeresni. Említésre méltó, és a rendezés

A szenior hölgyek vidáman érkeznek a Célba

színvonalát is jelzi, hogy a verseny elektronikus eredményközlést alkalmazott, amelyben egyrészt az aktuális állást monitoron folyamatosan követni lehetett, másrészt azok a cél területén wifi-hálózaton is elérhetőek voltak.

Nem lehet túlbecsülni Szviovitszky Balázs és a Bailavidrum csapata áldozatos munkáját, amellyel mindkét nap mesélő versenykörnyezetet teremtettek a kisgyermeknek, jól látható és hallható tömegsikkel. Itt szeretném felhívni a gyakorló szülők és nagyszülők szíves figyelmét arra, hogy a mesés tekergés megrendezése a szervezők számára (elégge nem méltányolható lelkesedésük

Legkisebbek a dobogón

és gyermekszeretetük mellett) jelentős költséggel és fáradsággal járó munka, amelyért túlzott szerénységükben nevezési díjat nem kérnek, de adni azért lehetne (mondanám: kellene).

Mindent egybevetve a verseny mind szervezésében, mind tájékoztatói értékeiben illeszkedett a Postás kupák nemes hagyományaihoz, amit az indulók

Szlovák-magyar szenior találkozó eredményhirdetése

sok-sok év óta tömeges megjelenésükkel honorálnak. Csak remélhetjük, hogy a következő alkalomra a zöldhatóság azt is lehetővé teszi, hogy ez a remek verseny az öt megillető tájfutó (azaz terep-) környezetbe kerülhessen.

És akkor egy kicsit vissza a küzdéshez. A Postás-hagyományok szerint (és ilyen hagyományt sajnos csak kevés klub ápol folyamatosan) a tavasz egy Postás éjszakait is rendszeresen elhoz. Idén a versenyt a Zajnátra viték, ami nappal sem piskóta, viszont a bozót hatalmasan megerősödött, amióta utoljára láttam. Viszonylag nagyszámú (97) tájfutó induló volt (lévén egyben Budapest Bajnokság), és hozzá a hagyományos postás amatőr versenyzők, vagy húszan. A pályákat érdemes lesz megnézni, embert próbáló nagy élmény volt (a legőszintebben mondom). Ezt illusztrálandó mellékelem a táblázatot, amely a pályánkénti győztesidőket, hosszakat és kilométer-átlagokat mutatja. Magam nem emlékszem olyan versenyre, ahol az összes pályán nyerni lehetett

volna 10 perc alatti kilométerekkel, de olyanra sem, ahol 25 perc feletti kilométerek még tisztas eredményt hozhattak (ez volt a helyzet a női kategóriákban és F60, F70-ben). Ezúttal már mögöttünk a küzdés, mögöttünk a pálya, de sokáig fogunk mesélni róla.

Lux Iván

Fotó: Máthé István és Nemesházi László

Postás kupa éjszakai eredmények			
Kat.	Gy. idő	Táv	perc/km
F20	73	5,4	13,5
F21	80	6,9	11,6
F35	72	5,7	12,6
F45	64	4,5	14,2
F60	76	3	25,3
F70	53	2,2	24,1
F21B	63	4,9	12,9
N21	111	4,6	24,1
N35	70	3,1	22,6

(Szerk. megjegyzése: egy hibás pontelhelyezés miatt a rendezőség úgy döntött, hogy augusztus 30-án a Postás éjszakait és Budapest bajnokságot újból megrendezi. Hol? Természetesen a Zajná-hegyekben, de Kopárcsárd központtal)

Nógrád nagydíj a világörökség falujában

AKI MER, AZ NYER...

A verseny védnökei az eredményhirdetésen: Szabó Csaba országgyűlési képviselő, Hollókő polgármestere, Varga István, nógrádi vállalkozó, Bodnár Benedek, a Dornay SE elnöke és Judik Béla a Bükk Nemzeti Park tájegység vezetője

Ezzel a közmondással kezdeném a Nógrád Nagydíj 2013. évi versenysorozatáról szóló beszámolót, de talán ezt még illene azzal kiegészíteni, hogy tudva az előzményeket, bizony, bődületesen nehezen jött össze ez a lebonyolítói siker a rendezők, de főként a nagyobb falatot bevállaló Salgótarjáni Dornay Egyesülete számára.

De végül, összejött! A Nógrád Nagydíj a Postás kupa után, idén eddig a második legnagyobb létszámú hazai kupaverseny volt, közel 800 indulóval.

Ezért már most, a beszámolóim elején leírom: gratulálok az NN 2013 rendezvénysorozat sikeres lebonyolításához a salgótarjáni és a balassagyarmati sportársaknak.

Előzményként a terepről, a térképről

Otthon, a jó meleg szobában megálmodott nagydíj normál és középtávú terepére az Erdélyi Gyula által betervezett terület helyesbítése

rendkívül nehezen haladt előre. Ez elsősorban a borzadalmas késő téli és tavaszi időjárásnak volt köszönhető, meg hát felkért térképhelyesbítőként elsőre én is beadtam az unalmast.

Itt említeném meg, hogy a nyolcvanas évek végén, a balassagyarmati központú Hungária kupa

herencsényi futamára – Sötér János térkép-felügyelése mellett (most ő is indult az egyik futamon), Szarka Ernő szomszédságában – helyesbítettem egy kisebb területet, melyre most a domborzaton kívül már rá sem lehetett ismerni. Nekem egyáltalán nem tetszett a kiválasztott terület, de a tarjániaknál a térképek általános felelőse, a későbbi normáltáv pályakitűzője, Erdélyi Gyula ragaszkodott a kijelölés határvonalához.

Szerencsére a balassagyarmatiak ezt követően bevállaltak még egy plusz területet a vároldal hagyás fás részén, és mindezek mellett egy-egy napra, hétfégre a Dornay szenior futói is rákényszerültek a térképhehelyesbítésre.

A lényeg, a rövidtávra és a 3x3-as váltóra Vancsik Nándi, Kovács Gábor, Kovács Péter, a közép- és normáltávra Erdélyi Gyula, id. Pelyhe Dénes, Győri László, Sramkó Tibor és jómagam készítettük a térképet. Goldmann Róbert a mikrosprintre készített térképet, az alkonyati pontbegyűjtőre (Szécsény) pedig egy korábbi diáktájfutó bemutatóra készített térképemet Kovács Gabi és Péter egy friss felülvizsgálás után adták az indulók kezébe.

Minden dobogós serleget kapott

A rendezők ezúttal nagy hangsúlyt fektettek Dénes Zoli kérésére is, miszerint a kiemelt rövidtávú versenyt a válogatott keret tagjainak felmérő futásként fogja figyelembe venni, ezért kemény pályákat kért Goldmann Robitól, utólag úgy érzem, kapott is.

Ajzszakai verseny

A Nógrád Nagydíj versenysorozat a Mátrában, Fallóskút térségében, a Hungária kupáról már ismert, azóta már többször felújított térképen, lankás, bagolyirtási hegyoldalban, egy éjszakai versennyel vette kezdetét, melynek pályakitűzője Erdélyi Gyula volt. A verseny vége felé hatalmas éjszakai vihar, eső tépázta meg a terepet, de ekkor szerencsére a versenyzők többsége már a célban volt. Eredményhirdetéskor végül Vidor Gergely SPA, Tóth Adrián TTE, Lenkei Zsolt TTE, Molnár Zoltán THS, Vankó Péter HSE, Balla Sándor HSE, Tóth János SKS, illetve a hölgyeknél Goldmann Júlia SDS, Etterle-Biedermann Wawel Krakko, Komár Béláné HER és Ludvig Ági MAF nyakába akaszthatták az aranyérmeket. A küzdelmek során a kategóriák túlnyomó részében a győztesek tíz percen belüli kilométeratlágot teljesítve végeztek az élen.

A nappali futamok

A másnapi, az összetett verseny első futamaként nyilvántartott sprint, vagy más néven rövidtávú verseny a gyakori háztömbkörüli és parkos területek végigrohanása helyett ezúttal egy falun belüli, mindig emelkedő futást, erdőt, ligetest, nyílt területet és egy sziklás-köves részt is takart. Az utóbbit alaposan megszórták bójákkal, de ezúttal több kategóriában a hollókői várát is be kellett venni a futóknak. Na és a pályák vége! A mindig felfelé..., hát az embert pukkasztó volt (legalábbis számomra). Felnőtt elitben végül Lenkei Zsolt az éjszakai után itt is nyert, nőknél a leggyorsabb teljesítő Bertóti Regina GOC lett. Junioroknál Weiler Virág SPA, Tugyi Levente DTC, ifiknél Dalos Máté TTE, Becze Rita PVS, serdülőknél Biedermann M. Krakko, illetve Vinczai Csenge PVS szerzett elsőseget. A nap délutánján a balassagyarmatiak kibérelték az erdei színpad környékét és hazánk eddigi legnagyobb létszámú, 108 csapatos, tömegrajtos, 3x3 fős rövidtávú váltóversenyét M=1:4000, illetve M=1:2000 méretarányú térképen rendezték meg nagy sikerrel.

Na kérem, valahogy ilyen rendezvénnel, lebonyolítással lehetne eladni hazánkban akár reklámszerzés céljából is a sportágot.

Itt végül nem kis izgalmak, látványos váltások közepette a versenyt a TTE gárdája (Hajdu Martin-Lenkei Zsolt-Tóth Adrián) nyerte a SPA (Tiira Taumo-Egei Patrik-Morandini Viktor) és a MOM (Oszlovics Ádám-Kain Gergely-Kisvölcséy Ákos) előtt. Az abszolút versenyben a legjobb ifi fiú csapat második lett, megelőzve ezáltal az F21 II. és III. helyezett csapatát.

Normál távon kétféle, a már itthon lassan feledésbe menő M=1:15000, illetve a gyakoribb M=1:10000 méretarányú térképet kaptak kézhez a futók. A rendezők a falutól távolra vitték a rajt helyét, majd a terep szélén húzódó Cseresnyés-völgyben egy kis célhelyet létesítve telepítették ki a céldobozokat.

A kemény szintkülönbséget, mély völgyeket, változó futhatóságot adó terepen, az ifiknél Goldmann Júlia SDS, Prezensky Gábor SAS, junioroknál Szuromi Luca PVS, Tugyi Levente DTC nyert. A felnőtt férfiaknál Kovács Ádám ETC megtörte Lenkei Zsolt TTE győzelmi sorozatát, így majd három perccel rövidebb idő alatt teljesítette a

A váltóverseny tömegrajtja Fotó: Kovács Ferenc

Egy kisfiú a versenyen

versenypályát, mint válogatottbéli társa. Nőknél Zsigmond Száva DTC nyert. A normál táv (kis) célbafutása után, kánikulai hőségben még egy igen kemény hegymászást kellett legyűrniük a résztvevőknek, hogy elérjék a sportpályán lévő kiolvasás (versenyközpont) helyét. Aki útközben, fáradtság ide vagy oda, még kibírt egy kis megmérettetést, annak Goldmann Robi kínált az M=1:800 méretarányú térképen egy mikrosprint versenyt.

A néhány perces futamokat a felnőtteknél Wengrin Ágnes TTE, Szabó András ETC, a másik két kategóriában pedig Vankó Péter HSE és a fiatal Sárközy Zsófia MOM (utóbbi meglepően jó időeredménnyel) nyerte. Aki még most sem fáradt el, az néhány órai pihenést követően – több, mint százan – ott toporgott a közeli palóc kisvárosban, Szécsényben az alkonyati pontbegyűjtő versenyen. A megmérettetésen a 25 perces versenyidő alatt 30 különböző értékszámmal rendelkező ellenőrzőpontot kellett leigazolniuk dugókájukkal a versenyzőknek. Ez a fiatal Jenes Somának sikerült a legjobban, aki a verseny abszolút győztese lett, a második helyen Gyalog Zoltán SPA, a harmadikon Scultéry Márton SAS végzett. A gyengébb nem versenyzői közül

a legjobb teljesítményt ezúttal az idő előtt célba futott BSC-s Péntek Gréti megelőzve, a fiatal Gárdonyi Csilla MOM érte el.

A középtávú futamra a mezőnyt a rendezők vadászrajttal indították el. A nap pályakitűzője Győri László pörgős, gyors pályákat biztosított a résztvevők számára.

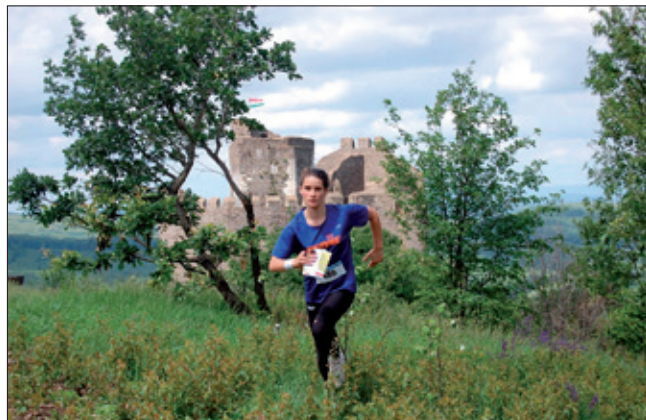
Eredményhirdetésekor (összetett) aztán minden kategória első három helyezette a versenyen is indult és nyíltban nyert nógrádi vállalkozó, Varga István által felajánlott serlegeket kapták, melyet a helyszínen megjelent további védnökök, így Szabó Csaba országgyűlési képviselő, Hollókő polgármestere, Bodnár Benedek a Dornay elnöke és Judik Béla a Bükk Nemzeti Park tájegység vezetője adott át. Külön-külön

Sramkó Tibor által vezetett Dornay SE előtt.

A sportrendezvényen több fotós készített kiváló képeket, videókat, amelyeket az eseményt követően többségük a nagy nyilvánosság elé tárt. Köszönet érte!

Ha már van egy nagyszerű szpiker program, akkor egy ilyen nagy rendezvényen eredményesebben ki kellett volna használni. Bár, ha itt mondjuk négyes osztályzatot adunk a helyi hírközlésre, akkor a napokban zárult ÉOB online közvetítés zenei aláfestése négyest, a hang és a szöveg mínusz egyes érdemjegyet érdemelt volna.

Beszámolóim végén azt is le kell írnom, hogy a Nógrád Nagydíj idei, igen sikeres lebonyolítása mellett én úgy érzem, a Salgótarjáni Dornay

Verseny és panoráma Fotó: Babka Miklós

került díjazásra a balassagyarmatiak részéről a 3x3-as váltóverseny és az alkonyati pontbegyűjtő, amelynek díjait a Szécsényben élő, fővárosi színekben sportoló (Postás SE) Horváth László és felesége ajánlott fel a legjobbaknak. A díjakat a város első embere, Stayer László polgármester úr adta át. A rendezvény előtt meghirdetett utánpótlásklubok összetett pontversenyét Gyalog Zoli SPA csapata nyerte, Gera Tibor SZV együttese, valamint a házigazda

SE ebben az évben versenyrendezés terén kissé túlvállalta magát, ennek első sajnálatos bizonyítéka a Salgó kupa II. fordulójának törlése (az újrarendező Spartacus erre az időpontra helyezték át) úgy, hogy azt egy későbbi időpontban sem bonyolítják le.

A Dornay előtt viszont még ott áll az őszi nagy falat, az országos nappali egyéni bajnokság lebonyolítása. Reméljük ezt a versenyt is sikeres rendezés fogja övezni.

Popey

NÓGRÁD NAGYDÍJ 2013 TÉRKÉPEI

térkép neve	K-szám	ma./asz.	futam
Fallóskút – Gedeon-oldal	K-1307	1:10 000 / 5m	éjszakai
Hollókő – Ófalu	K-1308/A	1:4000 / 2,5m	rövidtáv
Hollókő – Dobogó-tető	K-1308/B	1:15 000 / 5m	normáltáv
Hollókő – Dobogó-tető	K-1308/C	1:10 000 / 5m	normáltáv (A/3)
Hollókő – Nagy-Bükk-tető	K-1308/D	1:10 000 / 5m	normáltáv (A/4)
Hollókő – Vár-forrás	K-1308/E	1:10 000 / 5m	középtáv
Hollókő – Havrania skála	K-1308/F	1:4000 / 2,5m	3x3 váltó
Hollókő – Ravenstein	K-1308/G	1:4000 / 2,5m	3x3 váltó
Hollókő – Kuzguntás	K-1308/H	1:4000 / 2,5m	3x3 váltó
Borzdöglesztő	K-1308/I	1:2000 / 1,25m	3x3 váltó
Hollókő – Várdomb		1:800 / 2,5m	mikrosprint
Szécsény – Várkert		1:2500 / 2m	alkonyati pontbegyűjtő
Hollókő – Infotérkép		1:4000	
Hollókő – Ófalu – Infotérkép		1:2000	
Hollókő – Vár		1:1000	Tájéoló illusztráció

Hollókő – Vár

A Borzdöglesztő nevű kivágat, amin a 3x3 váltó kisköre volt, nem külön térképlap, hanem a váltó mindhárom térképén szerepel. Nevét onnan kapta, hogy térképjavítás közben hetekig egy döglött borz feküdt a terepen. A váltó térképeinek neve Hollókő szlovák, német és török tükörfordítása.

A rövidtáv térképeit 1:2000 illetve 1:2500 méretarányban javítottuk. Ezt a területet a középtávú futam is használta, ezért nem csak 1:4000-esben, hanem 1:10 000-es méretarányban is meg kellett rajzolni. A tökéletes megoldás a teljes újrarájzolás lett volna, de erre az elhúzódo téli időjárás miatt most nem jutott idő. Így végül a négyezres rajzon először átalítottam a jelkulcsot a tízezresen használatosra, majd minden második szintvonalat kiirtottam, mivel a két rajz alapszintköze is különbözik, miközben még arra is ügyelni kellett, hogy a főszintvonalak sem ugyanazok. Ezután következett a generalizálás, azaz a tízezresben ábrázolhatatlan területek leegyszerűsítése, átrajzolása. Ez először a számítógép mellett ülte, majd utolsó lépésben már stekkelés közben a terepen történt.

A térképek sárga és zöld színeit jelentősen világosítottuk az OCAD nagyon erős „gyári” beállításához képest.

Vancsik Nándor elkészítette a hollókői Vár 1:1000 méretarányú térképét is, ezt azonban végül nem használtuk, a Tájéoló olvasói láthatják először.

HOGY VAGY ILDIKÓ, MI TÖRTÉNT VELED?

Köszönöm, napról napra jobban.

A 10.000 méteres OB-n történt a sérülés. Elég jó formában érkeztem a versenyre, nagyon jól sikerült az alapozás, tavasszal nagyon jó kis résztávós edzéseket csináltam és ami talán a legfontosabb, hihetetlenül élveztem a futást!

5000-ig minden a terv szerint zajlott, mentek a 3.38-40-es ezrek és frissen kezdtem meg a táv második felét. 5 és 6 „kili” között kezdett el fájni a lábujjaimnál levő ízület. Fokozatosan lépésenként erősödött, arra emlékszem, hogy 6000-nél már nagyon fájt. Tehát nem egy lépésre jelentkező recss volt. Innentől lassultam is, 3.50-en kívüli „kilik” is voltak, de erről közben már nem volt infóm, mert annyira nem voltam képben, hogy hol tartok, hogy rossz helyeken nyomtam részidőket. Nyilván az eszembe se jutott, hogy eltört, reménykedtem, hogy alakul majd közben, így eltelt 1-2 km és 7-8 km-nél pedig már nem olyan könnyű kiszállni a versenyből... Úgyhogy végigszenvedtem, az utolsó km-en még utol is értem valakit, de a hajrában nyilván esélyem se volt, 37.15 lett az időm. Aztán, ahogy az adrenalin eltűnt, gyorsan erősödött a fájdalom, a célvonaltól már nem is tudtam elmenni. A versenyorvos már célozgatott törésre, de nekem ott még mindig hihetetlennek hang-

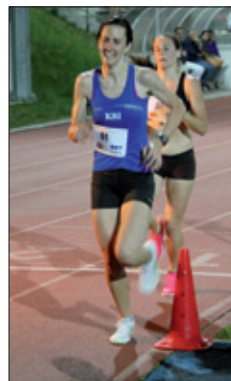
zott. Hazavittek, jégeltem, kenegtettem, de iszonyúan fájt, alvásról szó nem lehetett, úgyhogy éjszaka elmentem vele a sürgősségre, itt viszonylag hamar megszületett a diagnózis, II-es lábközépcsont törés. 3 hét fekvő és 3 hét járógipszet ígértek!

Életem egyik leghosszabb 3 hete volt, dolgozni nem tudtam bemenni, edzeni nem tudtam, egyedül az erősítés maradt. A kontrollra már a sportkórházba mentem, ahol nagyon jó kezekbe kerültem. A röntgen szerint nagyon szép volt a törésem, szépen gyógyult, úgyhogy nem volt tovább szükség a gipszre, még mindig mankóval, de szabad lábbal és fülig érő szájjal hagytam el a rendelőt! Azóta felpörögtek az események, már dolgozok is, és végre tudok valamit tenni a gyógyulásért. Amikor levették a gipszet, bokától lefele egy ízületem se mozgott és ráállnom még nem volt szabad. De napról napra látványosan fejlődik, minden nap van valami új, amit tudok vele csinálni. Ma éppen 5 hetes a sérülés és még csak nagyon lassan, de stabilan tudok mankó nélkül járni. A gyógytorna nagyon sokat segit, utána mindig sokkal szebben járok. Jövő héttől úszhatok is, azt már nagyon várom, végre talán a pulzusom is felugorhat egy kicsit. Amúgy amióta járok, nagyon sok helyen fáj, de a törés helye egyáltalán nem. Jövő héten megyek még egy kontroll röntgenre, akkor remélem már az is szóba kerül, hogy mikor futhatok vele!

Minden idegszállammal azon dolgozok, hogy a Világjátékokra formába kerüljek. Tisztában vagyok vele, hogy ez nem lesz olyan, mint a sérülés nélkül, 6 hét kihagyás nem múlik el nyomtalanul, de most már ebből a szituációból kell kihozunk a maximumot. 2 hónapom van még erre, én hiszek benne, hogy sikerülni fog, bár még mindig rengeteg a kérdőjel. A futni tudás után a terepen futás egy újabb lépcsőfok lesz, ami most, hogy egy küszöbre se tudok rálépni, iszonyú távolinak tűnik! Szóval hosszú még az út, de már haladok rajta és alig várom, hogy térkép kerüljön a kezembe!!

Műtőasztalon szerencsére nem feküdtem, de sokkoló képem Máthé Pistának köszönhetően van, csatolom őket, az utolsót még mindig fáj megnéznem.

Gyors gyógyulást! Mielőbbi visszatérést kívánunk.

PÉCSI SIKEREK AZ ORSZÁGOS DIÁKOLIMPIÁN

Az idei országos diákolimpia rendezési jogát a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szövetség kapta, így a versenyre Miskolcon, illetve a Bükkben került sor. Az alapvetően rendben lezajlott versenyről érdemes kiemelni néhány momentumot.

Az egyik ilyen egyből a nevezők száma volt. Az elmúlt években folyamatosan nőtt az országos diákolimpia résztvevőinek a száma, nem függetlenül az MTF SZ által elindított sportágfejlesztési programoktól, illetve közrejátszott ebben a bejutó létszám felemelése is megýnként és kategóriánként 4-ről 5 főre. Idén azonban némi visszases állt be: csak a – népszerűbb – sprint verseny számait megnezve, tavaly 507-en álltak rajthoz, idén az elindultak száma 444 volt. Nyilvánvalóan közrejátszott ebben a távolság, az ország nyugati feléből Miskolcra az amatőröb versenyzők, ill. egyesületeik nem vállalták az utazási költségeket. Valószínűleg lehet szerepe annak is, hogy a nevezési díj a tavalyi 1200 Ft-ról most 1500-ra ment fel.

Érdemes kicsit göröcső alá venni a lebonyolítást és a helyszíneket is. A sprint verseny a városban, a komlóstetői lakótelepen zajlott, ahol a kezdőb versenyzők sem

tudtak elveszni, de a nagyobbaknak is jelentett kihívást gyors tempó mellett. Mivel a diákolimpia egyszerre egy népszerűsítő jellegű verseny ill. bajnokság – ezt pár éve egy, az edzők körében végzett szövetségi szintű felmérés is visszaigazolta –, véleményem szerint nagyon fontos megtalálni

a pályakitűzésnél a megfelelő arányokat. A sprinten ez most kétségkívül jobban sikerült, mint tavaly a csákvári parkban, ahol számos gyereket értek váratlanul a zöldben való iránymenetek. Ráadásul a rendezőség a biztonságos lebonyolítás – elsősorban az áttelepülés a délutáni váltóra – érdekében ezen a délelőtti futamon a korábbi évek rendezőivel ellentétben nem írt ki kísérőversenyt, lemondva az ezzel járó bevételről.

A váltóra és másnap a normáltávra Bükksgentkeresztben került sor, ahol az ifjúsági tábor jó versenyközpontot biztosított az erdő szélén, illetve azzal, hogy a mezőny egy része ott is tudott aludni, illetve vacsorázni-reggelizni. Ugyanakkor így a váltó egy nehezebb bükki terepen – a négy éve a felnőtt VB közép-táv selejtezőjének is helyet adó Galuzsnya-tetőn – zajlott, ami a kezdőbbskel felálló csapatok szempontjából nem volt szerencsés. Még a legjobbak sem tudták hozni a 3x30 perces győztes időt, mögöttük pedig nagyon széthú-

Mindkét váltót a pécsiek nyerték

zódott a mezőny. A lányoknál már a második is 23 %-ot kapott, és csak 20 csapat tudta befejezni a versenyt hibátlanul az elindult 33-ból. A fiúknál 37 csapatból tudott 20 végigmenni. A szám IOF-leírása szempontjából is szerencsésebb lenne egy pörgősebb, parkerdő-jellegű terep a későbbi diákolimpia váltókon.

Ráadásul nem is sikerült hibamentesen megrendezni a váltót. Az egyik pontra egy rossz kódú SI-doboz került ki. Szerencsére a kód nemcsak a dobozon szerepelt, hanem sokkal nagyobb, messzebből is látható méretben az állványon is, és az a helyes volt, illetve az adott ellenőrzőpont csak az V.-ös korcsoportú – általában már rutinos – fiúk pályájában szerepelt. Így általában nem veszítettek időt az elején

érkező versenyzők sem (később le lett ragasztva a rossz kód), aki mégis ment egy pluszkört, annál pedig a széthúzódtott mezőny gondoskodott arról, hogy ne legyen befolyása a helyezésekre. Mindazonáltal jól mutatja a jelenlegi lebonyolítási rend szerinti diákolimpia megrendezésének komplexitását, hogy már egy olyan rutinos rendezőgárda sem tudja hibátlanul megrendezni, mint a Zsigmond Tibor vezette miskolci. Továbbá az sem veszi ki jól magát, hogy a váltóról a részidős eredmények jelen cikk írásáig sem kerültek publikálásra. A másnapi, a Hollós-hegyek irányában rendezett normáltávú verseny pályakitűzését Tibor meghagyta magának – a másik két távot a fiatalok, Zsigmond Száva és Sümegi János tűzték ki –, így

A sprint férfi VI-os pálya

a kemény pályák itt is garantáltak voltak. Nem meglepő módon így Baranya megye kiemelkedett eredményesség szempontjából a mezőnyből, hiszen napjainkban a PVSK-ban zajlik a legkomolyabb, versenysport szemléletű utánpótlás-nevelés. A sprinten ugyan még csak Viniczai Csenge nyert közülük, de a váltón már mindkét nemben a baranyai csapat végzett az élen, sőt, a lányoknál a második helyet is ők hozták el, a fiúknál pedig negyedik lett a kettes csapatuk. Aztán a normáltávon a négy Szuromi-testvérből három (Hanga, Luca, Mátyás) is nyerni tudott, és az iskolák közötti pontversenyt is a pécsi Szent Mór Iskolaközpont nyerte.

Skuló Marci

SPORTSZERŰSÉGRŐL EGY VITA ÜRÜGYÉN

A listán többször előkerültek sportszerűségi ügyek, legutóbb a kérdezősködésről. Nézzük meg, hogy is áll a magyar tájfutás erről az oldalról nézve.

Az, hogy hol van a sportszerűség és a sportcsibészég határa, már évtizedekkel ezelőtt megjelent kitűnő könyvében boncolgatta Zsolt Róbert (Labdarúgók, sportolók, Szépirodalmi, Budapest, 1978). Ő akkor arra jutott, hogy nagyon nehéz pontosan definiálni a mezsgyét. A könyv a kor sportjának nagyszerű bemutatása, de hosszabb távú tanulságok is bőven akadnak benne, érdemes beleolvasni.

Néhány személyes élményemet megosztom az olvasókkal:

Későn rajtoltam egy nagy svájci versenyen, ahol nem vették el befutás után a térképet. Egy anyuka futás után kijött a rajt mellé, hogy megbíztassa kora-tizenéves lányát. A lányka a mama térképe után nyúlt, az dühösen tette háta mögé a kezét a kinccsel.

Csúnyán elkevertem az egyik selejtező pálya végén a svájci WMOC-n. (Szerencsére nem az eredményekért mentünk, hanem figyelni és tanulni, aminek meg is lett az eredménye a pécsi WMOC sikerében.) Végre egy bója a két méter magas sűrű aljnövényzetben; de nem az enyém. Szégyellek kérdezni, de oldalról belepillantok egy éppen tájékozódó brit hölgy térképébe. Dühösen lép odébb, hogy ne lássam a pályáját. (Némi mentségemre a nagyító nélküli tájolóm volt nálam és egyszerűen nem tudtam kiolvasni a térképet.)

Elkevertem nemrég idehaza: ahogy tanácstalanul állok, az első érkező (senior) versenyző mutatja – kérdés nélkül –, hol vagyok. Rendszeresen látok (sajnos idehaza) olyan gyerekeket, akik mindenkit megkérdez-

nek, akivel találkoznak, hogy melyik pontra megy vagy melyikről jön, esetleg mindkettőt. Vannak versenytársaim, akik minden alkalommal, ha későn rajtolnak, alaposan kikérdezik a befutókat élményeikről és ha nem vették el a térképet, megnezik, sokszor a saját pályájukkal.

Pár éve a Világ bajnokságon (felnevelt WOC!) egy ír versenyző panaszt tett a zsűrinél, mert egy magyar megkérdezte tőle a pályán, hol vannak (vagy hogy fogta-e a pontot). Szerencsére sportdiplomáciában MoSa óta folyamatosan elég jók vagyunk, sikerült ezt is elrendezni a karantén lekésések és egyebek mellett.

Nagyon elhagyatottan álldogáló lányka az erdőben, kezdő gyermekszemmel nem jól azonosítható útélágazásban. Elég jól megy a verseny, de azért lefékezek. Hiába mutatom meg hol vagyunk, nem érti. El kell vele menjek a következő útvilláig és megmutatni merre menjen, vagy két perc elszaladt. Befutás után apukájával jön szembe, kérdezem hogy sikerült a dolog, úgy csinál, mintha most látna először. Apuka ismerhette a gyermeket, mert mosolyogva kér elnézést.

Vizsont amikor régi jó ismerőssel találkozom, előfordul, hogy segítünk egymásnak. Amikor fiatalon az első osztályú minősítés szélén ingadoztam, magam is elfogadtam némi segítséget, sőt, hajdanvolt pályakezdelem éveiben sokszor ragadtam, mert sokkal jobban ment a futás, mint a tájékozódás (persze már jó ideje nem így van). Vizsont amit magam oldottam meg, abból sokkal többet és alaposabban tanul-tam.

Váltóbajnokságon az első futó elmeséli élményeit a harmadiknak. Sportszerűtlenség vagy csapat- és klubérdekből kötelező?

Váltó VB-n a befutó versenyző azt mondja váltótársának: az előtte

nem sokkal befutott norvég hibapontos. Szabályszerű vagy tiltott információ? (A magyar férfiváltó bronzérme előtti utolsó váltás. Mit válaszolt Dűdű: biztos részeg volt. – és nagyszerű futással tartja a házigazda csehek előtt a dobogót érő helyet.) Persze ez már idejétmúlt a hangosbeszélő által bőkezűen szórt infók korában. Első a média és a közönség.

A (hazai és nemzetközi) szabályzat által szintén tiltott ragadás sokkal nehezebben szankcionálható, ebbe a VB-n is beleért a bicskaja a zsűrinek. Ráadásul az esetek jó részében az elől haladó sem bánja az „uszályt”, mert egyrészt jobb iramra serkenti, másrészt hibázásnál segíthet a hátsó „pihent szem”. Ráadásul a ragadás alatt tényleg lehet elveszni apró fogásokat, versenystílust a kicsit jobbtól; van, aki azt mondja, ezért nem szeretik egyesek az utánfutókat, ne tanuljanak tőlük.

Tehát valóban nagyon nehéz a határvonalat meghúzni. De az a kérdezősködés-dömping, ami hazai erdőinkben van, az elborzasztó és káros, kérem elsősorban a szülőket és az edzőket, tegyenek ellene! És versenyzőtársaim, csak akkor segítsünk a gyerekeknek, ha tényleg nagyon elveszettnek látszik. Akkor viszont leginkább azt javasoljuk neki, menjen egyenesen a célba. Higgyétek el, hosszabb távon Neki is így a legjobb: ha megtanul saját erejéből boldogulni. Ha a korszelem nem is ilyen. **Ábel**

BTFSZ VERSENYBÍRÓI TANFOLYAM

Két legyen egy csapásra, tájfutó és tájbríngó alapfokú versenybírói tanfolyam a BTFSZ szervezésében.

A Budapesti Tájfutók Szövetsége 2013-ban is megrendezte a leendő tájfutó versenybírók számára az alapfokú versenybírói tanfolyamot. A tanfolyamra 27 fő hallgató jelentkezett, két tájfutó versenybíró sporttárs pedig a meglévő ismeretei frissítése céljából látogatta az előadásokat. A 27 hivatalos résztvevőből 25-en eredményesen végeztek el a 3 hónapos tanfolyamot. (Két résztvevő házi dolgozata pótlásával avanszállhat versenybíróvá.) A 8 elméleti és a két gyakorlati előadás megtartásában az alábbi előadók voltak segítségemre: Mihácz Zoltán, Scultéty Gábor, Zentai László, Scultéty Márton, Mets Miklós, Halász Antal (természetvédő). Köszönet munkájukért! Dícsért illeti a frissen végzett versenybírókat: Bakó Áron, Bugár Gergely, Egri Bálint, Forstreuter Péter, Füzy Anna, Hegedűs Béla, Jenes Soma, Károlyi Hanga, Kiss György, Komoróczy András, Korbély Barbara, Lenkei Ákos, Lízka Eszter, Mauer Lajos, Nagy Sándor, Németh Luca, Oszkó Attila, Oszkó Dóra, Pálincó Márton, Peregi Dániel, Peregi Dávid, Pintér Ábel, Sulyok Ábel, Szűcs Péter, Weiler Virág. Külön öröm volt számomra, hogy az előadásokon a részvételi arány 90 % feletti volt. És a másik „légy”. Magyarországon először a BTFSZ rendezett tájbríngó versenybírói tanfolyamot. A „gyalogos” hallgatók közül, mind a 27 fő és az egyik versenybíró sporttárs, Vida István vizsgázott sikeresen. Amennyiben egy tájbríngó versenyen is részt vesznek, az adott évben tájbríngó versenybírói feladatokat is elláthatnak. **Aladár** (a tanfolyam szervezője)

A BTFSZ KÖZGYŰLÉSE

A Budapesti Tájfutók Szövetsége május 16-án tartotta éves rendes közgyűlését, amelyen a versenybírói vizsga ünnepélyes eredményhirdetése után a tagszervezetek elfogadták a BTFSZ közhasznú jelentését és a Felügyelő Bizottság beszámolóját.

TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS

Még mindig lassan gyűlnek az előfizetések. Az első és második számot minden 2012-es előfizetőnknek megküldtük, de a 3. számot már csak azoknak postázzuk, akiknek az előfizetési díja június 15-ig beérkezett. Az éves előfizetési díj 5000 Ft, külföldre 8000 Ft. Egy példány ára: 850 Ft. Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk. Az előfizetési díjat átutalással is be lehet fizetni: AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége, de a Középtávú- és váltó OB-n személyesen is előfizethető a lap.

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

Budapest tájékoztatósi bajnokságainak 2014. évi megrendezésére a BTFSZ elnöksége pályázatot hirdet az alábbi versenyek megrendezésére:

- Budapest Normáltávú Egyéni Bajnoksága
- Budapest Rövidtávú Egyéni Bajnoksága
- Budapest Középtávú Egyéni Bajnoksága
- Budapest Hosszútávú Egyéni Bajnoksága
- Budapest Éjszakai Egyéni Bajnoksága
- Budapesti és Pest megyei Diákolimpia
- Budapest Váltóbajnoksága (3x1 fős)
- Budapest Sprint Váltóbajnoksága (2x2 fős)
- Budapest Csapatbajnoksága (pontbegyűjtő)
- Budapest Tájékerékpáros Bajnoksága
- Budapest Sítájfutó Bajnoksága

A pályázat célja: a bajnokságok színvonalas megrendezése, lehetőleg frissen felülvizsgált térképpel.

A bajnokságok ideje, helye, formája

- országos, vagy regionális rangsoroló, nyílt bajnoki verseny,
- az országos bajnokságokhoz illeszkedő lebonyolítási rend,
 - önálló versenyként a naptárban az erre a célra kijelölt megyei hétvégén,
 - vagy bármely egyesületi kupaverseny keretében időpontra megkötés nélkül,
 - budapesti helyszínen, de legalábbis Budapestről könnyen elérhető terepen.

A pályázók köre. A BTFSZ tagszervezetei, vagy versenybírók társulásai. A szervezetek pályázhatnak önállóan, vagy (főként többnapos verseny esetén) összefogva, közösen.

A rendezés támogatása. Minden egyes bajnoki verseny megrendezéséhez a BTFSZ 25 000 Ft támogatást nyújt, melynek elszámolása a megbízó részére kiállított költség- és szolgáltatási számlákkal történik. A BTFSZ biztosítja továbbá a versenyek díjazását: a dobogósok részére az utánpótlás korcsoportokban (12-20) érem, a felnőtt és senior korcsoportokban oklevél.

A pályázat tartalmi és formai követelményei. A pályázat elektronikus levélben nyújtható be a megadott határidőig a BTFSZ címére. A pályázatban röviden kell megjelölni a verseny minden lényeges paraméterét, ismért a szokásos versenykiírás minta szerint, beleértve a nevezési díjat. Be kell mutatni a versenyrendezésben elvárt szakmai színvonal biztosítékait (terep, térkép, versenyközpont, rendezőség, engedélyek, marketing és média tevékenység, stb.).

Beadási határidő: 2013. augusztus 28.

A pályázatok elbírálása. A pályázatokról a BTFSZ elnöksége dönt. A részleteket a nyertesekkel kötendő szerződésekben rögzítjük. Felvilágosítást ad bármely, a pályázati kiírásban nem részletezett kérdésben: Scultéty Gábor versenybiztos, gabor.scultety@gmail.com, 06 20 986 1751.

Budapest, 2013. június 20.

BTFSZ Elnöksége

JÚNIUSI ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A 2015-től érvényes bajnoki rendszer tárgyalásával indult az ülés. Az elnökség legutóbbi döntése (Sprint Váltó OB bevezetése és ONEB selejtező eltörlése) kapcsán merült fel, hogy a hazai bajnokságok rendszerét globálisan is felül lehetne vizsgálni.

Egy négytagú grémium dolgozta ki a javaslatot, amelyet május folyamán egy közel 50 tagú referencia-csoport (bajnoki pontverseny első tíz helyezettje, senior bajnoki pontverseny első hat helyezettje, érintett bizottságok tagjai) véleményezett.

Az elnökség az alábbi módosításokat fogadta el:

Sprint Váltó OB:

- a versenyszám alapja a sprint versenyszám (térkép méretarány és szabvány, jelleg);
- a bajnoki kategóriákban (FN14, 18, 21) négy fős, a sorrend kötött: nő-férfi-férfi-nő;
- a senior kategóriákban (FN105, 135, 165, 195) három fős (két férfi, egy nő), a sorrend kötetlen;
- a tervezett győztes idő minden kategóriában 60 perc/váltó;
- a pályák legyenek megfartázva, lehetőleg legyen átfutópont.

Csapatbajnokságok:

- az elnökség úgy döntött, hogy mind a hagyományos, mind a pontbegyűjtő csapat OB megmarad a továbbiakban is; egyben megbízta Zsigmond Tibort, hogy a hagyományos csapatbajnokság lebonyolítási rendszerének felülvizsgálatára hozzon létre munkacsoportot. Zsigmond Tibor jelezte, hogy a témához kapcsolódó bármilyen javaslatat szívesen vár augusztus végéig a tagszervezetektől.

Hosszútávú OB:

- a bajnoki és a senior I. kategóriákban tömegrajttal és kombinációval kell megrendezni.

Normáltávú OB:

- a selejtező verseny megszűnik, minden benevezett versenyző egyből a döntőben indul;
- rajtsorrend: a red group, a kiemelt csoport létszáma 15 fő, de maximum a mezőny egyharmada;
- a red group-ba kerül az adott évi Középtávú OB első hat helyezettje és a Világranglista 1-200. helyezettje, a maradék helyeket az aktuális évközi ranglista alapján osztják ki.

A bajnokságok elhelyezkedése a versenynaptárban az elnökség az alábbi irányelveket fogadta el ajánlásként:

- fix időpontú bajnokságok: Hosszútávú OB (március végén-április elején), Országos Diákolimpia (május második felében), Középtávú és Váltó OB (június második felében), Rövidtávú OB és Sprint Váltó OB (egy hétvégén szeptemberben), Normáltávú OB és Egyesületi Váltó OB (egy hétvégén októberben);

- változó időpontú bajnokságok az adott év lehetőségei függvényében: Éjszakai OB, Hagományos Csapat OB, Pontbegyűjtő Csapat OB.

A felnőtt és junior világbajnokságon résztvevő csapatokról szóló szavazás következett. A szövetségi kapitány javaslatát az elnökség elfogadta. Eszerint a junior világbajnokságon Weiler Virág, Szuromi Luca, Kinde Vandai, Rusvai Katalin, Varsányi Kinga, illetve Tugyi Levente, Kovács Bertalan, Péntek Mátyás, Sulyok Ábel, Tölgyesi Tamás, Miavec Balázs képviselheti a magyar színeket; a felnőtt világbajnokságon Lenkei Zsolt, Kovács Ádám, Baumholcz Máté, Kerényi Máté, illetve Gyurkó Fanni alkotják a csapatot. Az elnökség sajnálattal vette tudomásul, hogy nem indul női váltónk, és elkötelezettségét fejezte ki, hogy a jövőben ez ne fordulhasson elő.

Az ifjúsági válogatott programja került sorra. A szövetségi kapitány az őszi Ifi Európa-bajnokságra két körben válogat: előbb a tavaszi versenyek (Postás kupa, Nógrád Nagydíj, Középtávú OB) alapján egy bővebb keretet jelöl ki (az előterjesztésnek ezt a részét az elnökség már korábban elfogadta), majd a második forduló (Középtávú OB, Hungária kupa 1. nap, Rövidtávú OB, szlovák kiemelt rangsoroló) eredményei alapján alakul ki az utazó csapat. Kivételt képez az N16 kategória, ahol a második fordulóba a bajnokságok helyett a Hungária kupa 3. nap és a válogatott edzőtábor középtávú versenye számít.

A térképbirozság munkatervét a bizottság új vezetője, Domonyik Gábor ismertette. A bizottság további tagjainak Sötér Jánost és Zentai Lászlót kérte fel. Terveik szerint folytatják az OB-k és kiemelt versenyek térképpellenőrzését, kialakítják az Év térképe díj odaítélési szempontjait, felülvizsgálják a térképkiadási szabályzatot a helyesbítők és a kiadók védelme érdekében, év végén térképhelyesbítői fórumokat szerveznek. Az élversenyzői bizottság is megújult: Szerencsi Ildikó vezető (akit már márciusban megválasztott az elnökség) Lenkei Zsoltot, Kerényi Mátét és Baumholcz Mátét kérte fel tagoknak. Tevékenységük a válogatottal, élversenyzőkkel kapcsolatos kérdések figyelése, véleményezése.

Az elnökség egyhangúlag fogadta el a bizottsági tagokat és a munkatervüket.

A Senior bizottság vezetésére továbbra sem sikerült jelentkezőt találni, így a munkatervüket sem tudta az elnökség tárgyalni.

Paskuj Mátyás és Kovács Gábor terjesztette elő a hazai versenyek nemzetközi szinten történő propagálásának lehetőségeiről szóló anyagot. Ennek összeállítására a márciusi ülésen kaptak felkérést. A javaslat szerint ki kell emelni néhány versenyt (Hungária kupa, kiemelt rangsorolók), és őket kell intenzíven reklámozni. A kiválasztás szempontjai: megfelelő időpont és terep, nemzetközi szintű információs anyag, változatos tájfutó és szabadidős program, versenyképes árak és szolgáltatások. Az NRRK referensein keresztül történő hírverés mellett javasolt módszerek a bannercsere külföldi versenyekkel, szórólapozás, direkt marketing, nemzetközi honlapokon

megjelenés. Ehhez kapcsolódóan Paskuj Mátyás tájékoztatta az elnökséget, hogy a Marketing és Kommunikációs Bizottság az Informatikai és Technikai Bizottság bevonásával pályázatot ír ki a közeljövőben a jövőbeni Hungária kupák egységes honlapjának kialakítására, ahol a nagy nemzetközi kupaversenyek mintájára egy domain név alatt elérhető lenne az összes Hungária kupa.

A Marketing és Kommunikációs Bizottság kiírja a tavaly beadott új tájfutó térkép készítését támogató pályázatát is. A korábbi pályázat tapasztalatai és az elnökség hozzászólásai alapján módosulni fog az idei felhívás.

Az egyebek között Kovács Balázs számolt be a sikeres diákolimpiáról, ami mind országos, mind megyei szinten szép számokat hozott. Less Áron tájékoztatt, hogy az állami támogatásunk 6,388 millió Ft lesz idén (tavaly 6,192 millió volt). Megemlítette, hogy a kiszámlázott, be nem fizetett tételek 1,5 millió Ft-ra rúgnak, ami egyértelmű emelkedés a korábbiakhoz képest. Amennyiben a helyzet nem javul, szankciók megtételére fog javaslatot tenni a nem fizető tag-szervezetekkel szemben.

mtfsz.hu

A TÁJFUTÁSÉRT ALAPÍTVÁNY FELHÍVÁSA

Az Alapítvány kuratóriuma ez évben támogatást kíván nyújtani azon kiemelkedő teljesítményt nyújtó utánpótláskorú versenyzők számára, akik nemzetközi, világversenyeken képviselik hazánkat, sportágunkat, de családjuk, egyesületük nehéz anyagi körülményei miatt a rendszeres edzéshez, fizikai megterheléshez szükséges megfelelő minőségű táplálkozásuk, sportfelszerelésük nem megoldott.

A támogatás összege függ a nyertes pályázók számától, de minimum 30.000.- Ft.

A pályázatot a versenyző egyesületének elnöksége – a szövetségi kapitánnyal történt egyeztetést követően – nyújthatja be a rászorultságot indokolva, amelynek tartalmaznia kell:

- a versenyző nevét,
- sportági igazolási számát,
- eredményeit,
- a számlaszámot, melyre eredményes pályázat esetén a támogatás összege átutalásra kerülhet.

A pályázat alapján odaítélt támogatás a versenyző edzéshez, versenyzéshez szükséges sportfelszerelésének – vitaminok, futócipő, bozóttruha, hátizsák, stb. – vásárlására fordítható és a felhasználás jogszerűségét a számlák másolatának Alapítványhoz történő megküldésével igazolni kell a támogatás átutalásától számított 6 hónapon belül.

A pályázat benyújtásának határideje: 2013. július 1.

A pályázatokat a drdobrossy@drdobrossy.com (dr. Dobrossy István) vagy a sipieti@gmail.com (Veresné Sipos Etelke) címekre kérjük megküldeni.

CSINÁLD MAGAD!

Kisversenyek az ENTRY-ben.

Mivel egyre több kisebb (regionális rangsoroló) verseny is szeretné használni az ENTRY-t, a Szövetség lehetővé tette, hogy a rendezők akár maguknak is beállítsák a megjelenést. Ez az alábbi módon történik:

1. Egy adott verseny kijelölése az ENTRY számára továbbra is felső szintű adminisztrátort igényel, tehát Marosffy Dánieltől, Scultéty Mártontól, Ambrus Sándortól, Petrócki Ádámól vagy Kiss Zoltán irodavezetőtől lehet kérni. Ez csak egy néhány kattintásos ügylet, és egyszerre több versenyt is lehet kérni – akár év elején az összeset, amit az adott klub rendez.

2. Az egyesületi adminnal belépve a saját versenyek menüben lehet szerkeszteni a megjelenésre kért versenyeket. Első körben be kell x-elni a „lejárt” versenyeket is, mert a beállítások között az egyik legfőbb adat, hogy mettől meddig legyen látható egy verseny. A beállítások nagy része adja magát.

3. Ami viszont lényeges, hogy a kategóriák felvitelénél először kategória-csoportokat kell megadni, amikhez lehet később rendelni a nevezési díjakat ill. az SI-bérleti díjat. Tehát ilyen kategória-csoportok lehetnek pl., hogy gyerek/normál/időskorú. Ezután lehet a kategóriákat felvenni a versenyhez úgy, hogy a listából a használni kívánt kategóriát a megfelelő csoporthoz társítja a beállítást végző.

4. Hasonlóan nevezési díjat azután lehet megadni, hogy definiáltatok a nevezési intervallumokat dátummal (pl. kedvezményes/normál/késői).

Ezután várhatja mindenki a nevezéseket!

mtfsz.hu

ÁTADTÁK A MAGYAR FAIR PLAY DÍJAKAT

Elmúlt számunk megjelenése idején adták át a Magyar Fair Play díjakat.

A dr. Kamuti Jenő által vezetett Magyar Fair Play Bizottság döntése alapján, három kategóriában, 11 díjazottnak adták át az idei Fair Play-díjakat.

A díjazottak között volt a Fair Play cselekedet kategóriában Liszka Eszter, aki a tavalyi Ifjúsági Európa-bajnokságon megállt sérült ellenfelének segíteni (Erről 13/2. számunkban már beszámoltunk.) Az ő tettének is köszönhető, hogy a bizottság jövőre már külön kategóriát hoz létre az utánpótlás versenyzőknek. **Liszka Eszter** a díjat Monspart Saroltától, a MOB alnőnökétől vehette át.

Zsigmond Tibor a Fair Play szellemével kísért több évtizedes tevékenységéért részesült diplomában az életmű kategóriában.

mtfsz.hu

30 ÉVVEL EZEŐTT ÍRTA A TÁJOLÓ

A Tájoló 30 évvel ezelőtt havonta jelent meg. Most az 1983-as májusi és júniusi számokból idézünk érdekesebb részleteket. Miután Magyarország rendezte az 1983-as világbajnokságot, számtalan cikk foglalkozik a VB-vel.

VB előzetes

Válaszol: Hegedűs András, A 3. VB edzőtábor technikai vezetője
TÁJOLÓ: Hány nemzet képviselői és hány fővel vettek részt az edzőtáborban?

12 nemzet közel 200 képviselője vett részt a tatai edzőtáborban. A hétvégi Világ kupa miatt a tájfutás nagyhatalmai népes és erős csapatokkal jöttek, a „kicsik” ezúttal hiányoztak, tengerentúlról például csak kanadaiak voltak....

TÁJOLÓ: Mi történt a váltóval?

Ahogy Fekete Jenő mondta a technikai értekezleten, a „Környezetvédelmi Minisztérium” utolsó pillanatban visszavonta a terep engedélyt. Mi mégis bíztunk abban, hogy sikerül használni a Kötőhegyen jól előkészített FARSTA pályákat, s csak kedden délután tudtuk meg, hogy minden erőfeszítés kudarcot vallott; a váltott Vitányváron kell megrendezni csüörtök délelőtt. Még kedd este kimentünk célt keresni, éjszaka megtervezük a pályákat, reggel egyszerre mértünk be és vezettünk fel, majd tapasztalatcsere után ellenőriztünk. Futár vitte Budapestre a szimbolokat sokszorosítani, ami Peiker György segítségével sikerült is. Hogy egyáltalán kész lehessünk reggelre a térképek berajzolásával, fóliázással, FARSTA szerinti szétválasztásával, mindenkit bevontunk, aki ráért, és nem volt érdekelt a versenyben. Szívesen és sokan segítettek – ezúton is köszönöm – de sajnos néhányuknak nem volt gyakorlata a berajzolásban, a végére nagyon el is fáradtunk. Az ellenőrzésre reggel egy óráig volt: sok hibát megtaláltam, de egyet nem. Egy svéd fiú pályájából egy pont kimaradt. Ezzel ő jól járt, de még így is a mezőny utolsó harmadában végzett. Az eredményt tehát szerencsére nem befolyásolta a dolog, mégis szomorúak voltunk, mert nagy bravúr lett volna 40 óra alatt hibátlan versenyt rendezni....

Hosszútávú OB eredmények

N21EH: 1. Csőkör Irén, Postás 103,60, 2. Röstás Irén, HVSE 105,11, 3. Halász D. Éva, Lombik 109,80
N19AH: 1. Pokk Mariann, VIDEOTON 100,97, 2. Mátyás Ildikó, BEAC 106,18, 3. Kacsakovic Helga, PVSK 108,32
H19AH: 1. Lantos Zoltán, BEAC 111,22, 2. Sziebert Péter, PVSK 118,40, 3. Vityi Péter, TIPO 122,36
H21EH: 1. Dosek Ágoston, DVTK 142,52, 2. Kelemen János, Schönherz 147,90, 3. Kiss Zoltán, Postás 150,15

Norvég és svéd győzelem

A tájékozási futó Világ kupa magyarországi fordulóján 1983. április 30-án és május 1-én rendezte a Budapesti Postás Sport Egyesület Tájékozási Futó Szakosztálya a VILÁG KUPA magyarországi fordulójaként a Nemzetközi Postás kupa egyéni és váltó versenyeket.

A versenyre Szárliget térségében, a Gerecse hegység D-i szélén, a ZUPPA-tetőn került sor, 1982 őszén helyesbített térképen.

A versenyen 14 ország mintegy 1200 versenyzője vett részt. Az egyéni versenyen 28 kategóriában versenyeztek a résztvevők, közöttük több volt világbajnok, VB helyezett.

A gyönyörű napsütésben, enyhe tavaszi szellővel frissített napokon a norvég és svéd versenyzők párviadala tette izgalmassá a küzdelmet.

Az egyéni versenyen végül is a norvég versenyzők taroltak, míg a váltóversenyen a férfi mezőnyben a norvég, a női mezőnyben a svédek győztek.

A verseny igazi előjátéka volt a szeptemberben sorra kerülő világbajnokságnak!

Úttörő Olimpia budapesti döntője

Május 21-én a Vadaskertben 95 induló részvételével 4 kategóriában került lebonyolításra az 1983. évi Úttörő Olimpia budapesti döntője.

Eredmények:

F13-14C: 1. Bíró Gergely, BEAC, 2. Lengyel Vilmos, TIPO, 3. Hajdu Martin, KFKI

F12C: 1. Zakariás Péter, Törekvés, 2. Sümeghy Gyula, GSSE, 3. Hegedűs Márton, OSC

N13-14C: 1. Tóth Réka, Tipográfia, 2. Riczel Zsuzsa, Postás, 3. Döbrösy Eszter, Tipográfia

N12C: 1. Komár Éva, Tipográfia, 2. Deseő Orsolya, K. Lombik, 3. Máramaros Éva, K. Lombik.

Az országos Úttörő Olimpia döntőn jogosult indulni: Bíró Gergely, Lengyel Vilmos, Hajdu Martin, Szecsődy Zoltán, Tóth Réka, Komár Éva, Deseő Orsolya, Riczel Zsuzsa.

Bemutatjuk Kiss Zoltánt,

a Postás válogatott versenyzőjét

Esteledik. Ülünk az erdő szélén a cél közelében. A mezőny gyülekezik Budapest éjszakai bajnokságára.

Még több, mint egy óráig van a rajtig, nyugodtan beszélgethetünk – mondja Kiss Zoltán, többszörös magyar tájfutó bajnok, a maratoni futás idei országos bajnoka. Hát beszélgetünk....

Hogyan kerültél kapcsolatba a sporttal, a tájfutással?

1969-ben a Miskolci úti iskolába jártam, ahol Valentin Zoltán szervezett be a turista szakosztályba. Ebben az időben a Postás téli tornatermi edzéseit ebben az iskolában tartotta, és ezzel egy időben térképoltató tanfolyamot szervezett nekünk, hiszen mi a túrázás mellett versenyeken is indultunk. Így kerültem közelebbi kapcsolatba a tájfutással, a többi aztán már jött....

HÍREK

Milyen eredményeket ért el tájfutásban?

Hogy csak a legrangosabbakat említsem: 1978-ban hosszútávú bajnokságot, 1979 és 1980-ban országos nappali egyéni bajnokságot nyertem. Az idén kiírt Világ kupa versenysorozatban jelenleg a 10. helyen állok, miután az eddigi három fordulóból kettőn indultam: a Postás Kupán 15., a belgiumi versenyen pedig a 6. helyen végeztem.

Hogyan kerültél kapcsolatba az atlétikával?

Először szakközépiskolás koromban 1973-74-ben indultam atlétikai versenyeken az MTK színeiben: az országos mezei junior CSB-n második helyet értünk el. 1978-ban a Postás tájfutó szakosztályában Víttek Lajos edző irányításával végzett résztávós futóedzések következtében futóeredményeim jelentősen javultak. Ebben az időben azok a tájfutók, akik a hosszútávfutással is szimpatizáltak a MEDOSZ Erdért szakosztályában jöttek össze, és több hosszútávú futószámban ill. maratonin is rajthoz álltak. Köztük voltam én is. Közben kapcsolatba kerültem Kárai Kázmér atléta edzővel, és jelenleg is az ő keze alatt dolgozom, 1981-től a Volán atlétikai szakosztályában.

Milyen eredményeket ért el atlétikában?

1980 óta mezei bajnokságokon és maratoni versenyeken több értékes győzelmet és helyezést értem el. Igen emlékezetes az 1982-es londoni maratoni, ahol 15 000 induló közül a 16. helyet értem el 2:16:35-ös egyéni csúccsal, amelyet még ugyanabban az évben 2:15:32-re javítottam. No, de azt hiszem, a legértékesebb győzelem mégis az idei szegedi maratoni megnyerése, amely egyben az országos maratoni bajnoki címet is jelenti.

A tájfutást vagy az atlétikát szereted jobban?

Egyformán szeretem mindkettőt. Ha valamelyikbe egy kicsit elfáradok, a másik mindig felfrissít. Évente kb. 10 atlétikai és 30-35 tájfutó versenyen indulok.

Mennyi időt fordítasz edzésre?

Naponta kétszer edzek, hetente összesen 10-12 edzésem van. Egy-egy edzésen 10-15 km-t futok. Technikai edzéseket elsősorban a tájfutó válogatott keret edzésein végzek.

Merre jártál a világban?

Bejártam Közép- és Nyugat-Európa országait, Norvégia kivételével jártam az északi országokban, legtávolabbi utam Kinába vezetett.

És a család?

Nős vagyok, feleségem óvónő, augusztusban várjuk gyermekünket.

Mit vársz ettől az évtől különös tekintettel a világbajnokságra?

Bizakodok a VB-n való jó szereplésben, elsősorban a váltóban várok eredményt.

Éjszaka van, az óra 1:30-at mutat. Bontjuk a célt. Befejeződött a verseny. Budapest 1983. évi felnőtt éjszakai egyéni tájfutó bajnoka: Kiss Zoltán (Postás) Gratulálunk!

Schell Antal

Elismerés

Dr. Sindely Pál a pedagógusnapon Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter elismerő oklevélét vehette át. Gratulálunk.

Térképgyűjtőknek

A tavalyi térképsorozatok az MTFSz irodában kaphatók.

Térképkiadóknak

Az idei térképből is várja a Térképtár és Sportágtörténeti Bizottság a példányokat. Nyomdai úton készült lapokból idén már csak NEGYVEN példányt kérünk, ebből húsz az ingyenes kötelespéldány, 20 darabért a szokásos bruttó 100.- Ft-ot fizetjük. A számlázásban is van idén újjdonság: a számlákat az Ábel Térképészeti Kft., 1089 Budapest Visi u. 14. címre kell kiállítani, lehet kp vagy átutalás is. Szintén újjdonság, hogy a digitális térképből is befogadjuk a 40 térképet, ezekkel a feltételekkel. Az országos bajnokságok és a kiemelt versenyek esetleges digitális térképeiből mindenképp kérjük a 40 db-ot! A leadott térképből 2-5 db mindenképp „tisztá” (pálya nélküli) legyen. A térképeket az MTFSz vagy a BTFSz irodába kérjük eljuttatni, illetve a bizottság tagjai a versenyeken is átveszik.

Gyász hírek

Április 13-án elhunyt **Halla Ernő**, az ARAK tájfutó szakosztályának egykori vezetőségi tagja. Klubtársai így emlékeznek rá: „Tájfutással való ismerkedését a Videotonban kezdte a '80-as évek elején, már felnőtt korában, Páhy Tibi bácsi tanítványaként. Sok apró sportsiker és sok barát vette körül. Mozgató rugója volt mindig is a szakosztály életének. Később megalakult az ARAK tájfutó szakosztálya, és 1995-től 2009-ig elnökségi tag volt. A szakosztály pénzügyeivel, nevezésekkel foglalkozott. Az ARAK kupák rendezésének meghatározó személyisége volt. Később, 2002-2008 között az ARAK elnökségi tagja is volt, ahol a tájfutó szakosztályt képviselte. Közben a versenyzés egyik lételeme lett. Hétről-hétre ment versenyekre, és vitte magával családját, gyermekeit, és a fiatalabb szakosztály társait a kocsijával önzetlenül. Jól ment a versenyzés, jöttek is az eredmények, később kipróbálta magát a maratnon is. 2009-től a szakosztályvezetésből visszavonult, átadta helyét a fiataloknak. 2010-től már kevés versenyre járt, a családjának élt. A 2012-es Hungária kupán 1 napra kijött, és beszélgettünk, tervezgette a visszatérést. A betegség nagyon gyorsan felemésztette. 55 éves volt. 'Egon', az ARAK szakosztály nevében búcsúzunk, szerettünk és tiszteltünk!”

Achátz László egykori tájfutó és I. osztályú versenybíró, térképjávitó, aki 1950 óta a Pécsi Orvos Egészségügyi Sportkör tagja volt, hosszan tartó szenvedés után, 2013. május elsején hajnalban elhunyt.

Előző számunkban közölt rejtvényünkre 6 megfejtés érkezett. Miután a kiírásban nem követeltük meg, hogy az adott verseny Célja a többnapos versenyeknél melyik napot ábrázolja, így mindegyik megfejtést jónak ítéltük, ha az adott verseny neve helyes volt. Az utolsó pontokból valójában el lehetett dönteni, hogy az adott verseny melyik napjáról van szó. Sorsolással eldöntöttük, hogy melyik az a három szerencsés előfizetőnk, aki ez évi Tájoló előfizetést nyert. Ők a következők: Novai Éva, Sárközy Zsófia és Zacher Márton. A nyereményt át lehet ruházni bárki számára, hiszen a rejtvényt megfejtő olvasóink nyilván előfizetői a lapnak. Kérjük a tajolo1@t-online.hu címre megküldeni az új előfizetők nevét és címét. Alább közöljük Kéri Gerzson Ferenc cikkét, amelyből nemcsak a helyes megfejtés olvasható ki, de sok hasznos, egyéb ismeretre is szert tehetnek olvasóink.

REJTVÉNY MEGFEJTÉS MAGYARÁZATOKKAL

A tájoló 2013/2 számában megjelent rejtvényben 20 verseny célhelyeit tartalmazó térképrészlet-ről kellett felismerni, hogy melyek voltak ezek a versenyek. A térképrészletek száma tehát éppen annyi, amennyi hazánk megyéinek a száma + a főváros. Elméletileg tehát lehetett volna egy-egy kérdés minden megyére és a fővárosra. Gyakorlatilag viszont nem lehetett azon egyszerű oknál fogva, hogy nem minden megyében rendeztek 2012-ben tájfutó országos bajnokságot vagy országos rangsoroló versenyt. Ténylegesen a kérdézet célterületek közül Borsod-Abaúj-Zemplén megyének jutott a legtöbb, vagyis 4 (a Hungária kupa 4 versenynapjáról), Bács-Kiskun és Komárom-Esztergom megyének 3-3, Fejér, Heves és Veszprém megyének 2-2, Baranya, Nógrád, Pest és Zala megyének pedig 1-1 célterület jutott a rejtvényben felsorolt képeken. A továbbiakban a 20 térképrészletet sorra véve néhány mondatos magyarázat keretében adjuk meg a megfejtést. A megadott koordináták segítségével bárki megtalálhatja a 20 cél helyét Magyarország műholdas térképén. Persze ez inkább csak azok számára érdekes, akik nem voltak ott az adott versenyen. A koordinátákat minden esetben saját kezűleg határoztam meg, nem pedig a versenyterjesztőktől vettem – már ahol az értesítőben a koordináták meg voltak adva. Ha itt-ott eltérések vannak, annak

az lehet az oka, hogy az előzetes elképzeléshez képest kicsit odébb lett a cél felállítva.

1. Zala megyében, Keszthely közelében, a várossal szinte teljesen összeépült Gyenesdiás és a hegyek között megbúvó Vállus község erdős-hegyes területén kiemelt rangsoroló versenyként került megrendezésre a Balaton kupa 2. napi versenye. A versenyközpont a 231 méter magas Kerek-hegyen (más néven Varsás-hegyen) újjáépített Fesztetics-kilátóhoz közeli Nagymező nevű erdei pihenőparkban, a cél attól 800 méterrel északabbra, a gyenesdiási lőtér közelében volt. A verseny dátuma július 7, a cél koordinátái 46.790, 17.296.

2. Csákváron (Fejér megye), az Esterházy Kastélypark erdősebb É-i részén került megrendezésre a 2012. évi Országos Diákolimpia és Csákvár kupa rövidtávú versenye. A versenyközpont a sportpálya épületénél, a térképrészlet által mutatott cél egy ehhez közeli sétányra volt. A verseny dátuma május 19, a cél koordinátái 47.401, 18.467.

3. A Bács-Kiskun megyei Soltvadkert és Pirtó területén, az összefüggően beépült területektől távolabb, izgalmas körülmények között (viharjelzés miatt 1 órával elhalasztva) került megrendezésre a 2012. évi Országos Éjszakai Egyéni Bajnokság. A célhoz közel húzódó nyiladéktól É-ra eső terület, tehát ezen belül a cél pontos helye is Soltvadkert, a nyiladéktól D-re eső terület Pirtó része. A

bajnokság dátuma június 9, a cél koordinátái 46.520, 19.405.

4. Az Országos Csapatbajnokság és az Országos Egyesületi Váltóbajnokság versenyközpontja és célja a Kab-hegyi erdőszház mellett, közigazgatásilag Nagyvázsony (Veszprém megye) területén volt. A cél mindkét nap majdnem egy helyen volt, de a második napra kicsit feljebb került a versenyközpont tisztásának a szélén. A gyűjtőpont helye még szembeötlőbb módon mutatja, hogy a kivágás nem az OCSB, hanem az OEVB célterületét ábrázolja. Az OEVB dátuma október 21, a cél koordinátái 47.051, 17.647.

5. Az Országos Hosszútávú Egyéni Bajnokság terepe a 2005. évi Postás Kupáról már megismert terep Bér (Virágospuszta) versenyközponttal, a Cserhát-hegység DK-i részén. A terep egésze három Nógrád megyei község, Bér, Bercel és Buják területén helyezkedik el. Két legmagasabb pontja északabbra a 400 méteres Nagy-Mulató-hegy, délebbre pedig a Nagy-hegy, melynek K-i gerince alatt a világritkaságként számontartott andezitömlés csodálható meg. A bajnokság dátuma március 31, a cél koordinátái 47.881, 19.500.

6. A következő négy térképrészlet a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, a Zempléni-hegység ÉK-i részén Sárospatak versenyközponttal megrendezett 2012. évi Hungária kupa (a továbbiakban HK) versenytérképeiről való. Az első és az ötödik napi

cél Sárospatak területén, a második Sátorlajújhely területén, a harmadik és negyedik Füzérradvány területén volt. Az első napi cél érdekessége, hogy helyileg a Sárospataktól távolabb eső, de annak területéhez tartozó Mikolai Szabadidő- és Pihenőparkban volt, ha hinni lehet a Google térképének, mely szerint Sárospatakhoz tartozik, viszont ez a park érdekes módon földrajzilag a Sátorlajújhely területéhez tartozó Károlyfalva település déli szélénél helyezkedik el. A verseny dátuma augusztus 15, a cél koordinátái 48.365, 21.579.

7. A HK 2. versenynapján a cél Sátorlajújhelyen, a Tesco bevásárlóközpont közelében, a Rudabányácska felé vezető úttól É-ra volt; innen a Magas-hegy tetején lévő rajtba libegővel juthattak fel a versenyzők. A verseny dátuma augusztus 16, a cél koordinátái 48.414, 21.640.

8. A HK 3. és 4. versenynapján a cél azonos helyen, a füzérradványi Károlyi Kastély mellett volt. Néhány egyéb apró különbségen kívül leginkább a térképrészletről hiányzó befutópont alapján lehet eldönteni, hogy a kivágás a HK 4. napjának a célterületét tartalmazza. A verseny dátuma augusztus 18, a cél koordinátái 48.485, 21.529.

9. A HK 5. napján Sárospatak Vízikapu nevű városrészében, a Rákóczi-vár Bodrog folyó felé eső fala mellett volt a cél. A verseny dátuma augusztus 19, a cél koordinátái 48.317, 21.569.

10. Izsák (Bács-Kiskun megye) két településrésze között, az északabbra fekvő Kisizsák közelében kiemelt rangsoroló versenyként került megrendezésre a Kalocsa kupa 1. napi versenye. A cél a verseny második napján is ugyanott maradt, azonban a szalagozott befutó szakasz rajzából egyértelműen megállapítható, hogy a térképrészlet az 1. napi verseny térképéről való. A verseny dátuma

szepember 22, a cél koordinátái 46.827, 19.314.

11. A Bükk-hegység több 900 méternél magasabb csúcsát (Hutabérc, Fodor-hegy, Kis-Sár-bérc, Mély-Sár-bérc, Kőrös-bérc) tartalmazó részén, az Olasz-kapu közelében került megrendezésre a 2012. évi Országos Középtávú Egyéni Bajnokság. A versenyközpont a Szilvásváradhoz tartozó Fodor-hegyen lévő Szállás-örház körzetében volt. A terep közigazgatásilag Heves megyéhez, döntő részben Nagyvisnyó községhez tartozik, kivéve a versenyközpont környezetét, ahol a döntő futam hosszabb pályát futó kategóriáinak a célja is volt. Akik ebbe a célba futottak be, azok számára a rejtvény megfejtését megnehezítette, hogy a megfelelő térképrészlet a rövidebb pályák célját és annak környezetét mutatja. A bajnokság dátuma június 23, a cél koordinátái 48.077, 20.453.

12. Bács-Kiskun megye homokbuckáin változatos terepen zajlott le a 2012. évi 3 napos Maccabi kupa. A célterület Balotaszállás külterületén volt, a versenyterképek által ábrázolt terület D-i része viszont Kisszállashoz tartozik. A cél helye nem változott a 3 nap alatt, de a gyűjtőpont alapján azonosítható, hogy a térképrészlet a verseny 2. napjáról való. A verseny dátuma május 27, a cél koordinátái 46.314, 19.600.

13. A Mátra-hegység Ny-i részén, a Heves megyéhez tartozó Mátraszentimre és Gyöngyössolymos területén zajlott le a 2012. évi Nógrád Nagydíj tájfutó verseny. Ennek 2. napi célterületét látjuk a térképrészleten. A versenyközpont és egyúttal a célterület a község D-i szélénél, a sportpálya területén volt, az egykor híres, de 2007-ben sajnálatos módon leégett Szlovák Csárda romjai mellett. A verseny dátuma április 8, a cél koordinátái 47.906, 19.879.

14. Baranya megyében, a Mecsek-hegységben, a Pécshez közeli négy község: Abaliget, Bakonya, Kővágószőlős és Kővágótöttös területén került megrendezésre a 2012. évi Országos Normáltávú Egyéni Bajnokság. A versenyközpont és egyúttal a döntő futamnak a térképrészleten ábrázolt célterülete a Kővágótöttöshöz tartozó Petőczpuszta (más néven Viganvár), az egykori, de már régóta bezárt IV. sz. légakna területén volt. A bajnoki döntő futam dátuma október 14, a cél koordinátái 46.112, 18.112.

15. Ezen a térképrészleten a 2012. évi Őszi Spartacus kupa 2. napjának a célterületét látjuk. A versenyközpont és a cél mindkét nap azonos helyen, a Komárom-Esztergom megyei Oroszlány városhoz tartozó Szépvízér Kutatóintézet közelében, az egykori, de mára lényegében feltöltött és rekultivált külfejtésű bánya területén volt. A térképen ábrázolt versenyterület kisebbik része Pusztavámhoz (Fejér megye), nagyobbik része Oroszlányhoz (Komárom-Esztergom megye) tartozik. A verseny két futama közül a térképrészleten ábrázolt futam ismét a befutópont alapján választható ki. A verseny dátuma november 4, a cél koordinátái 47.413, 18.290.

16. Az ország bemért közepeként elhíresült Pusztavacs községben (Pest megye) került megrendezésre a Postás Éjszakai verseny. A versenyterkép teljes területe Pusztavacshoz tartozó területet ábrázol. A verseny dátuma június 1, a cél koordinátái 47.157, 19.489.

17. Veszprém megyében, a Balaton É-i partján Balatonakali és Zánka községek között, az utóbbihoz tartozó Új Nemzedék Központ (Zánkai Gyermek és Ifjúsági Tábor, régebben Úttörőváros), valamint Zánkafürdő vasútállomás és a Balaton-part területén rendezett Országos Rövidtávú Egyéni

Bajnokság döntőjének a célterületét látjuk a térképrészleten. A bajnokság dátuma szeptember 8, a cél koordinátái 46.884, 17.708.

18. A verseny terepe a Zuppa hegy, a Gerecse-hegység Fejér megyét (Nagyegyháza) is érintő legdélebbre eső részén. A versenyterület DNY-i része Szárligethez, ÉK-i része Nagyegyházához tartozik, a Zuppa-tetőnél húzódik a község-határ, amely egyúttal megyehatár is. Valamikor gyakrabban voltak ezen a terepen tájfutó versenyek, az utóbbi időben viszont csak ritkán, ezek közül emlékezetesebb verseny volt felújított térképpel a 2007. évi Postás kupa. A 2012. évi Semmelweis emlékverseny és Hegyisport kupa azonos térképpel és azonos céllal került megrendezésre. Csak a két verseny gyűjtőpontjának a helye alapján lehet eldönteni, hogy a rejtvényben megadott térképrészlet a Semmelweis ev. térképéről való. A verseny dátuma március 15, a cél koordinátái 47.509, 18.505.

19. A célterület a Gánthoz tartozó Vérteskozma területén, a településrészbe vezető műút közelében helyezkedik el; a versenytérképen ábrázolt, a Vértes-hegység Ny-i felében részben Fejér, részben Komárom-Esztergom megye területén elhelyezkedő terep egésze azonban döntően Csákvárhoz (Kis- és Nagy-Tábor-hegy, Nagy-Bükk hegy), ill. Vértesboglárhoz

(Kis- és Nagy-Somló hegy) tartozik. Viszont elnevezését meghazudtolva, a 2012. évi Tavasz Spari kupa térképe nem tartalmazza a Kotló-hegyet. Akik részt vettek a versenyen, azt mondták, hogy mindkét nap ugyanott volt a cél, ezért nehéz eldönteni, hogy a térképrészlet melyik versenynaphoz tartozik. Ha viszont a RouteGadget-ben megnézzük a berajzolt célt, azt találjuk, hogy a 2. napi cél rajza felel meg inkább a rejtvényben látható rajznak. A verseny dátuma március 18, a cél koordinátái 47.448, 18.435.

20. Komárom-Esztergom megyében, a Gerecse-hegység É-i felének a belsejében, a 16. században a törökök által elpusztított Pusztamarót település – jelenleg Nyergesújfaluhoz tartozó üdülőtelep – területén volt a 2012. évi Szélrózsza kupa és a 3 napos TIPO kupa versenyközpontja és célja. A versenysorozat négy futama közül háromnak (kivéve: TIPO kupa 1. nap) pontosan ott volt a célja, ahol a rejtvény térképrészlete a célt mutatja. Viszont a térképrészlet azért nem lehet sem a Szélrózsza kupa, sem pedig a TIPO kupa 3. napjának a térképrészlete, mert akkor a gyűjtőpont is látszódná a kivágott darabon. A térképrészlet tehát a 2. napi célt mutatja, melynek dátuma április 29, a cél koordinátái pedig 47.689, 18.520.

Kéri Gerzson Ferenc

VICCEK

A TÁJFUTÓK JÓL ISMERIK EGYMÁST

- Szévasz Dezső! De rég voltál versenyen! Halalod-e, jól megvénültél, a szemed alatt könnyzacskók, jókora pocakod lett, a hajad meg mind egy szálal kihullott...
- De figyelj, én Béla vagyok!
- Szegény öregem, már nem is Dezsőnek hívnak?

A TÁJFUTÓ ÖZVEGYE

A tájfutó halálos balesetet szenvedett. Özvegyét azonosítási eljárás céljából behívják a hullaházba. A boncnok kihúzza egy fiókot: a tájfutó nincs benne. Kihúzza egy másikat, abban sincs. Harmadikat: semmi. Megszólal az özvegy:
- Szegénykém! Sose volt az első három között...

KI KICSODA

Ágikának a családi fényképalbumot mutogatja az anyukája.
- Ki ez a göndör hajú, sportos hapsi az eredményhirdetésen itt melletted, anyu? – kérdezi a kislány.
- Ki más, mint az apukád, kis butám.
- Az apukám? – a gyerek töprengve néz maga elé, aztán azt kérdi: - Akkor ki az a kövér, kopasz bácsi, aki most nálunk lakik?

RELATÍV

Két szakosztályvezető beszélget.
- Na, hogy vagytok?
- Nem jól.
- De hát miért? Azt mondják, hogy két hete a szponzorotok átutalt 5 milliót. A múlt héten meg nyertetek 36 milliót pályázaton.
- Igen, de aztán mintha elvágták volna!

Ajánlatunk:

bozótruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu

+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.

Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

VERSENYNAPTÁR

Június

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Július

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Augusztus

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Szeptember

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

VERSENYNAPTÁR (június 25.– szeptember 30.)

Miután a TÁJOLÓ idén csak 6-szor jelenik meg, s ez azt jelenti, hogy az információkat sok esetben közel 3 hónappal a verseny időpontja előtt kellene közölni. Ez lehetetlen feladatot jelent: a gyakran terepengedély problémákkal küzdő rendezők nem tudnak végleges adatokat küldeni, lapzártáig kiírást közzé tenni. Arra kérjük az olvasókat, figyeljék az MTFSZ honlapját /VERSENYEK/VERSENYNAPTÁR/, amely valamennyi országos és regionális versenyről tájékoztat, de még a budapesti szerdai versenyek is megtalálhatók benne. Mi is ezt a naptárt közöljük az aktuális időszakra, kiegészítve egyes versenyek helyszínével.

Június

25. (K)	Pa-Csi váltó	/-/		CSP
26. (Sze)	Gellérthegy kupa	/-/	Gellért-hegy	SPA
28. (P)	Jurta kupa	/rR/		CSP
29-30. (Szo-V)	Sopron kupa	/rR/	1. nap Soproni hg. - Fáberrett, 2. nap Ágfalva-Vadon Lovasklub	SMA
29. (Szo)	Vizsla kupa 4. forduló	/-/	Budapest, Jánoshegy	XVSE
30. (V)	Pest megyei Normáltávú Bajn.	/rR/	Százhalombatta	TTE

Július

3. (Sze)	Hárs-hegyi 3SZ	/-/	Hárs-hegy	KOS
5. (P)	Balaton kupa éjszakai prolog	/rR/		GOC
6-7. (Szo-V)	Balaton kupa (3 futamos)	/oR/	Gyenesdiás, Keszthely	GOC
7. (V)	Silvanus vasárnap 9.	/-/	Kőbánya Óhegy (VK:csősztorony)	SAS
10. (Sze)	Sirály kupa III.	/-/	Margitsziget-D. (Palatinus strand)	SIR
13. (Szo)	Veszprém megyei váltóbajnokság	/-/	Alsópere	VBT
13. (Szo)	Veszprém megyei Kt. bajn.	/rR/	Alsópere	VBT
13. (Szo)	Silvanus szombat	/-/	Vérmező (Játszótérnél)	SAS
14. (V)	Semmelweis emlékverseny	/oR/	Nagykovácsi	OSC
17. (Sze)	Valkony Ferenc ev.	/-/	Óbuda városközpont.	
			VK: Szőlő u.-Vörösvári út, parkoló.	SAS
20. (Szo)	Vizsla kupa 5. forduló	/-/	Budapest, Pozsonyi-hegy	XVSE
21. (V)	Silvanus vasárnap 11.	/-/	Kakukkhegy (KFKI-sporttelep)	SAS
24. (Sze)	Botorka kupa	/-/	HHH-Vadaskert (Macis parkoló)	SAS
27-28. (Szo-V)	IV. Káld kupa (3 futamos)	/rR/		KTT
28. (V)	Silvanus vasárnap 12.	/-/	Városliget (VK: Dózsa Gy. út – Damjanich u. sarok)	SAS
31-1. (Sze-Cs)	Békés kupa	/rR/		Békés m.
31. (Sze)	Valkony Ferenc ev.	/-/	Péterhalom (VK: Nemes u. – Alacsikai u. sarok)	SAS

Augusztus

2-4. (P-V)	Barátság kupa	/rR/	Balatonalmádi, Balatonfűzfő	VBT
3. (Szo)	Vizsla kupa 6. forduló	/-/	Bp., Vadaskert	XVSE
4. (V)	Silvanus vasárnap 13.	/-/	Népliget É (VK: Fradi edzőp. Park.)	SAS
7. (Sze)	Nyári Spartacus kupa	/-/	Tabán	SPA
10-11. (Szo-V)	Silvanus kupa	/oR/	Herceghalom, Nagykovácsi	SAS
16-20. (P-K)	Hungária kupa	/oR/	Veszprém	PSE, VTC
19. (H)	Veszprém m. éjszakai bajn. újrendezés	/rR/		VHS, BTK
21. (Sze)	Kaszáspók a Hegedűsökkel	/-/	Pók utcai lakótelep	SAS
24-25. (Szo-V)	Kecskemét kupa	/rR/		KAL

VERSENYNAPTÁR

24-25. (Szo-V)	Dobó István emléktverseny (3 futamos)	/oR/	Eger	ETC
28. (Sze)	Lázár deák ev.	/-/		TTE
30. (P)	Postás éjszakai-Bp. Bajn. (újrarend.)	/oR/	Zajná-t-hegyek, Kopár csárda	PSE
31. (Szo)	Vas-Veszprém-Zala m. Rt. bajn.	/rR/		Zala m.
31. (Szo)	Vásárhely kupa	/rR/		HTC
31. (Szo)	Széll János Debrecen városi Rt. bajn.	/rR/		HB.m, Dv
31. (Szo)	Szabó Jolán Hajdú-Bihar megyei Rt. bajn.	/rR/		HB.m, Dv
31. (Szo)	Heves-Jász-Nógrád megyei Pcsb	/-/		SDS
31. (Szo)	Dél-Alföldi Rt. bajn.	/rR/		HTC
31. (Szo)	Borsod-Abaúj-Zemplén m. Nt. bajn.	/rR/		DTC
31. (Szo)	Baranya megyei Rt. bajn.	/rR/		Bar. m.
31. (Szo)	Apáczai ev. sprint + váltó	/rR/	Budapest	BEA

Szeptember

1. (V)	11. Tatai Honvéd kupa	/rR/		TTT
1. (V)	Less Nándor emléktverseny	/rR/		DTC
1. (V)	Kertész kupa	/rR/		Bar. m.
1. (V)	Budapesti Pontbegtűjtő CsB	/-/		BTFSz
1. (V)	Dél-Magyar kupa	/rR/		HOD
1. (V)	Borsod-Abaúj-Zemplén m. Rt. bajn.	/rR/		DTC
4. (Sze)	Lindenberg ev.	/-/	Hárs-hegy	BEA
7. (Szo)	Országos Rövidtávú Egyéni Bajnokság	/KoR/	Szentendre	SPA
8. (V)	Országos Pontbegtűjtő CsB	/-/	Szentendre	SPA
11. (Sze)	Valkony Ferenc ev. 7. forduló	/rR/		SAS
13. (P)	Őszi Rövidtávú kupa	/rR/		THS
14. (Szo)	Pusztamérges kupa	/rR/		PUS
14. (Szo)	Vizsla kupa 7. forduló	/-/	Budapest, Kakukk-hegy	XVSE
14. (Szo)	Igaz Béla emléktverseny	/rR/		PVS
14-15. (Szo-V)	Keleti Tájfutó Napok (3 futamos)	/oR/		NYK
15. (V)	Baranya megyei csapatbajnokság	/rR/		Bar. m.
15. (V)	Silvanus vásárnap 14.	/-/	Hajógyári-sziget	SAS
18. (Sze)	Solymári 3SZ	/-/	Szarvas-hegy	KOS
20-21. (P-Szo)	Békaköny kupa (3 futamos)	/rR/		GOC
21. (Szo)	Dél-alföldi regionális Nt. bajn.	/rR/	Öttömösi-erdő	SZU
21. (Szo)	Eger kupa 4. forduló (2 futamos)	/rR/	Eger	ESP
21. (Szo)	Somogy megyei váltóbajnokság	/-/		THS
21-22. (Szo-V)	MOM kupa	/oR/		MOM
22. (V)	Somogy megyei Kt. bajn.	/rR/		THS
22. (V)	Rimóczi emléktverseny	/rR/		SZU
25. (Sze)	Barabás Á. ev.	/-/		BEA
28. (Szo)	Nyíregyháza városi Nt. bajn.	/rR/		NYV
28-29. (Szo-V)	Kalocsa kupa	/oR/		KAL
29. (V)	Meteor kupa 2. forduló	/rR/		PVM
29. (V)	Silvanus vásárnap 15.	/-/	Martinovics-hegy	SAS

SAS által rendezett budapesti versenyek: szerdánként 15-18 óra között, Nd.: 600Ft, 18 év alatt ill. 65 év felett 500Ft, Sl, Hsz. vasárnaponként 10-14 óra között, Nd.: 500Ft, Sl, Hsz. további információ: hbfort@gmail.com

Az idei **szlovák-magyar szenior találkozó** visszavágójára a Szlovák Karszt kupa 2-ik napján, július 12-én kerül sor (csapatkijelölés a július 11-i első napi eredmények alapján).

Beharangozó

A Tájéoló hasábjain lehetőséget biztosítunk az egyes versenyek előzetes információinak közlésére, képekkel, térképkivágatokkal. Használják ezt a lehetőséget!

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (15)

Nászutas hangulatban

A fiatal pár Kambodzsa nevezetességeit járta be, majd visszatért Thaiföldre táv-vizsgázni és búvárkodni. Boldog ellazulás és lubikolás lett belőle. Nézzük, mit írtak a blogjukra, a 360fokbringa.hu-ra!

„Angkor Wat, vagyis a Fővárosi Templom. Élt itt egy II. Surjavarnam nevű istenkirály, mert a 12. században ez volt a divat, az istenkirályság, vagyis, hogy a királyok valamiféle félistennek képzelték magukat, vagy legalábbis valakinek, aki olyan magaságos, hogy a halála után majd egyesülni fog valamelyik istennel, esetünkben Visnuval. Merthogy ők kezdetben hinduk voltak, erre utal az egész Angkor Wat építészete és szobrai, amelyek egyébként mind az előbb írt célt szolgálják, a templom a földi és az égi lét közötti kapcsolatot testesíti meg. A 14. században VII. Jayavarnam új fővárost épített az Angkor Wat-tól nem messze északra. Ez az Angkor Thom, ennek a közepén található a Bayon templom, és innentől számítva már a Buddhizmust követték az angkoriak. Az itt élő khmer népek olyan ügyesen elterelték a Siem Reap folyót ezekbe a négyzet alakú csatornákbá és hatalmas téglalap alakú víztározókba, hogy ezzel a hosszú száraz évszak alatt is tudtak 'földművelni' a parasztok, így egy évben háromszor is arattak. Ez okozta ennek a birodalomnak az ideig-óráig tartó virágzását, amely állítólag akkora volt, hogy Ázsiában csak a kínai császárság ért fel vele. De persze mint mindig, ide is beköszöntöttek aztán a csúnya idők. A 15. században számai betöréseknek és fosztogatásoknak köszönhetően a birodalom gyors hanyatlásnak

Ösgyökerek

indult, a főváros kiüresedett, de teljesen soha nem volt elhagyatott, igaz a dzsungel nagyon szépen körbenőtte. A 20. században felfedezte a nyugat Angkor Wat-ot, és ma már több nemzetközi szervezet is ügyeskedik a megóvásán és a felújításán, mialatt ez lett Kambodzsa messze legnagyobb turistalátványossága és egyben az ország nagy büszkesége és jelképe is.

„Odabent egy, az előzőhöz hasonló óriás fa nőtt ki szinte az épületből. Azt körbenőve, a gyökereivel itt is messze elkapaszkodva, és feltörve a tetőre, a magasba tört. Körbenőtt ablakokat, ágai (vagy gyökerei? vagy a kettő nála ugyanaz is lehet?) a tető hatalmas kövei között vízszintesen utat törtek, és az egész fa úgy néz ki, mintha valójában az épületből törne elő, persze igazából csupán csak gyönyörűen körbenőtte azt, ki tudja, hány évtized, vagy talán évszázad alatt.”

„Mindig látjuk ezeket a gyönyörű grafikonokat, hogy a legboldogabbak, legelégedettebbek az emberek, élen Dániával, Svédországgal, meg ezekkel az országokkal, és az ázsiai országok sosincsnek még a fasorban sem. Én jártam a 'skandiknál' is, és ott egy hónap alatt nem láttam annyi embert nevetni, mint itt ezek-

ben az országokban egy nap alatt. Lehet, hogy itt szörnyű az egészségügy, és lehet, hogy fele annyi ideig élnek itt az emberek, de azt az időt egészen máshogy töltik, mint a nyugati társaik, az biztos. Azt hiszem, értem már, miért jön annyi nyugati ide Ázsiába világot látni, és azt hiszem azt is értem, miért írta egyszer az egyik kedves hozzászóló, hogy vissza fogjuk majd még sírni Ázsiát. Lehet, hogy Ausztráliában fejlettebb lesz az infrastruktúra, olcsóbb lesz a sajt és jobban megértene majd minket az emberek, de nem fogunk ennyi őszinte mosollyal, nevetéssel és vendégszeretettel találkozni, mint itt, és nem csak azért, mert ott azon a nagy szigeten jóval kisebb a népsűrűség. Persze tudom, hogy ez most hiba volt, ilyen kijelentést tenni előre, hiszen már azt is jól megtanultuk ezen az úton idáig jövet, hogy nagyon nagy arányban azon is múlik minden, mi hogyan állunk hozzá a dolgokhoz, és az emberekhez. Ha mindenkivel vidámak leszünk és folyamatosan viccelődünk majd, lehet, hogy az ausztrálok még vidámabbak és mosolygósabbak lesznek velünk, mint a már alapjáraton vidám khmerek.”

Kambodia, Angkor Wat

Hol lakik a boldogság?

„Mindent nem kóstitunk meg, amit készítették, ugyanis az ételek között volt bogaras is. Ezeket a bogarakat ők maguk tenyésztik, a házaik között megnézhetjük azokat a felülről hálós, nagy fadóbozokat, amelyeknek a belsejében sok száz csótányserű bogár éldegélt, várva a sorsuk végeztére, hogy erős fűszerekbe hempergessék, majd forró olajban kisüssék őket, hogy így végül vacsora legyen belőlük. Mit mond erre Geszti Dániel, avagy egy hardcore vegetáriánus? Egy bogárral is embertelenség illet tenni? Bocsánat a provokatív kérdésért, ma ilyen kedvem van. És vajon kiszámolta-e valaki, hogy a bogár-”hús”-nak vagy a csirke kilójának kisebb-

az ökolábnyoma? Egyáltalán milyen fontos tápanyagok és nyomelemek vannak egy bogárban, jó-e a bogár az egészségünknek?”
„Leginkább ezért siettünk ennyire Bangkokba, mert tudtam, hogy itt van vagy egy tucat vizsgaközpont, és azt is, hogy hamarosan lejárnak a CCNP papírjaim. Anno buta voltam és egy CCIE írásbelivel hosszabbítottam meg őket, így csak két évig lettek újra érvényesek. Frissítésnek sem volt utolsó a vizsgára való felkészülés, amit igazából élveztem is – jó volt kicsit mással foglalkozni, másra koncentrálni. És jó érzés volt, vagyis inkább kicsit örült érzés volt, hogy egy távoli megalopoliszban fekvő-

bringával megyek a Cisco vizsgaközpontba, ahol egy gyors regisztráció, egy bankkártyás fizetés, és egy arckép és aláírás összehasonlítása után már ülhettem is be az apró légkondis terembe. Vices volt látni a két évvel ezelőtti énem az előző általuk készített képen, és csak a fotó után emlékeztem vissza, hogy már akkor is bringával mentem, sőt akkor voltam olyan merész, hogy bringás mezben vizsgáztam. Most is SPD cipőben kopogtam be az iroda köpadlójára, de azért inget azt húztam, mégiscsak idegen helyre mentem. A vizsgát 20 perccel az idő lejárta előtt befejeztem, és feljött az ablak, hogy „Congratulations, blablabla...” Jó érzés volt, hogy míg legelőször ugyanerre a vizsgára hónapokat készítettem és agyon izgultam magam, most pár nap elég volt, és javarészt még a vizsgát magát is élveztem. – és sikerült, 973 ponton lett az 1000-ból.”

„Már a hajón jövet elmagyarázták nekünk a gyakorlatokat, majd azokat a víz alatt be is mutatták, hogy aztán mi is utána csináljuk. Közölni a másikkal, hogy elfogyott a levegőnk, vagyis a kezünkkel jelezni a nyakunknál, hogy mindjárt kampec, ha nem segítesz haver, aztán jól megrángatni, amíg oda nem adja az ő elsődleges regulátorát. Amíg mi elkezdünk így az ő palackjából lélegezni, addig ő előkapja magának a másodlagosat, hogy ő is tudjon miből levegőt kapni. Majd ugyanez fordítva és végül ugyanez úgy, hogy a levegőre szoruló kapja meg először a másodlagosat. Volt egy nagyon jó gyakorlat, ami egyben jól is szemlélteti a ránk ható felhajtóerőt, illetve annak összefüggését a testünk térfogatával. Le kellett feküdnünk hassal lefelé a tengerfenékre, és egy nagy levegőt vennünk. Némi késleltetéssel ugyan, de ezzel párhuzamosan a felsőtestünk elindult fölfelé, magyarán szinte felálltunk – csupán attól, hogy egy mély levegőt vettünk a palackból, és

kitágult a mellkasunk. Ezt többször is begyakoroltuk, hiszen odalent a vízben három dimenzióban mozogtunk, nem csak egy síkban jobbra-balra, hanem fel és le is – és ezt meg kellett tanulnunk, hogy hogyan csináljuk. Ezek alatt a merülések alatt már ez is szinte külön odafigyelés nélkül ment – felemelkedni, amikor egy korallhoz túl közel kerültünk, vagy közelebb menni valamihez, hogy jobban szemügyre tudjuk venni. Nem gondoltuk, hogy ilyen hamar ennyire élvezni fogjuk a bűvárkodást Koh Tao szigetén, és ennyi sok csodát fogunk látni. Egészen 6 méterre lementünk már most a legelső merülés alkalmával, és gyönyörű helyeken úszkáltunk. A Japanese Garden nevű helyen jártunk, a szigetcsoporttól keletre a korallak között. Az jutott eszembe, hogy jó lenne megtanulni minden hal és növény nevét, aztán elszégyelltem kicsit magam, hogy hát mégis miért pont a víz alatt kéne ezt elkezdeni megtanulni, hiszen még a felszíni állatok és növények nevét sem tudom rendesen, csak épp néhányat, azokét akik igazán gyakoriak vagy jellegzetesek, de azoknak is csak a gyűjtőnevét ismerem. Hihetetlen, mi van idelelent a víz alatt, ez egy teljesen más világ, teljesen más, csodálatos lényekkel. Bárcsak lennének szavaim rájuk... Odalent a víz alatt kicsit olyan,

Kilométerforduló a víz alatt

mintha lebegnél, egy teljesen más közeg vesz körül, amelyben más-hogy kell mozognod. Ez csak elsőre furcsa, de ha ráérezel, akkor nagy móka tud lenni. Mi ekkor már éreztük, hogyan kell mozognunk, és amennyire ez egy ötödik merülését végzőtől elvárható, jól mozogtunk a víz alatt, és persze nagy élvezettel.”

„Songkran, a Thai Újév napján az a szokás, hogy mindenki agyonlocsol mindenkit. Vödörből, vízipisztolyból, vagy vízzel teli zacskókból (gránátokból), de megy a játék, ráadásul egy ilyen nyugatiakkal teli szigeten különösen elszabadul az örület. Teljesen megvadultan mindenkit vízipisztolyokból locsolnak, aki az úton elhalad a boltjuk előtt. Persze erre fel voltak készülve a közlekedők is: volt, aki eleve már valami jelmezben érkezett, a hátán egy víztartállyal és egy hatalmas

vízpiszkával. Volt olyan, aki valami féle jelmezbe öltözött be, és voltak olyanok, akik egy pickup platójáról egy nagy tartályból vödörökből locsolták a jónépet. Szóval „hadiállapotok” uralkodtak, és az egész kívülről nekünk úgy tűnt, mintha erre a napra mindenki megbolondult volna. Lent a parti sétálóutcán még nagyobb örület volt, itt már hintőporral is szórták egymást az emberek, és nem volt olyan 10 méter, hogy ne kaptunk volna a nyakunkba egy vödör vizet. A parton egy egész nagy táncos, zenés buli volt.”

„Indulás után néhány dombbal egy teherautók számára épített súlymérő állomást pillantottunk meg magunk előtt az út szélén. Ketten együtt 240 kg voltunk, amikor pedig már csak én voltam a fémlapon, akkor 130-ig süllyedt vissza a számláló. A bringa teljesen csupaszon 18kg, én olyan 77kg lehetek, Zita pedig kb. 70kg. Persze ez is ingadozik, de valamikor ez idő tájt méredzkedtünk szobamérlegen is, és az ezt mutatta. (Ami egyébként király, mert eszerint végre újra egész jó bőrben vagyunk.) Ezt azt jelenti, hogy Zita legalább 23kg cuccot cipel, én pedig 35kg-t, de szerintem a mérés pontatlan, és nincs ennyi különbség kettőnk málhája között, valószínű Zita többet visz. Na, majd egyszer ráállunk arra a szobamérlegre a táskákkal is!”

B.P.

Körbepűvárkodtuk

A SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉS RŐL

Mostanra általánossá vált versenyneinken a szelektív gyűjtés, a részletmegoldásokat azonban még finomítani kell. Probléma van a fegyelmezett-ségünkkel is, néha össze-vissza dobálunk mindent, figyelemre sem méltatva, mit hová kellene dobni. Az eddigi tapasztalatainkat is felhasználva következzenek a legfontosabb tudnivalók.

■ A szelektív gyűjtés akkor jó, ha a gyűjtők nem egyforma műanyag zsákok, amiket csak a felirat különböztet meg, mert akkor hajlamosak vagyunk arra, hogy a feliratot el sem olvasva hajtsuk a szemetet a legközelebbi zsákba, „félrelépésünket” aztán a zsák majd „jótékonyan” úgyis eltakarja.

■ Jó, ha csak egy központi helyen van gyűjtő (egyszerűbb kialakítani) és az is jó, ha a büfében sincs külön gyűjtő, amibe válogatás nélkül megy minden szemét, mert ez rontja a hatékonyságot.

A gyakorlatban az alábbi fajtájú és kialakítású gyűjtők váltak be:

■ **műanyag:** négy karó egy kb. 1x1 m-es terület sarkain leverve és műanyag csirkehálóval vagy reklámmolinóval körbekerítve. Ide kerül a műanyag palack, pohár, használt tércépfólia (de a tércépfólia nem), a műanyag zacskó

kók, a manapság legtöbbször műanyagból készülő csoki „papír” is. Fontos, hogy ide szennyezett műanyagot ne dobjunk (például a büféből a gulyásleveses tányérokat,

azok menjenek inkább a vegyesbe). A palackokat lapítsuk ki, mielőtt bedobnánk, ezzel jelentősen csökkentjük a hulladék térfogatát.

■ **papír:** nagyobb méretű műanyag zöldseges láda, ami fölé egy tetőt is szerkeszteni kell egy laposabb ládából, hogy eső esetén se ázzon el (négy karó segítségével a legegyszerűbb). Ide ne dobjunk mást, csak tiszta papírt (eredménylisták, a normál papírra nyomtatott részidőscetlik, cipősdoboz, stb.) és az üdítősz papírdobozokat kilapítva. A műanyagból készült csokis, műlis „papír”, kekszes vagy chipses zacskó a műanyagba menjen, ne ide. A cellulusz-szal összeragasztott pótszimból sem ide való, az a vegyesbe menjen (de erről

Műanyaggyűjtő

Vegyes hulladékgyűjtő

Üveg- és fémgyűjtő

lásd lejjebb külön)! A műanyaggal laminált rajtszámot a vegyesbe, a műanyag rajtszámot a műanyagosba dobjuk, ne a papírhoz! A hópapírra nyomtatott részidőscetli is a vegyesbe kerüljön!

■ **szerves hulladék:** 100 liter körüli műanyag hordó (vagy alkalmas helyen egy ástott gödör). Jöhet bele almacsutka, banánhéj,

Szerves- és papírgyűjtő

krumplihéj, mindenféle gyümölcs- és zöldségmaradék, tojás-héj. De nem ide való a banánhéj nejlonzacsokban, azt előbb szelektálni kell: a banánhéj jöhet ide, de ki kell venni a nejlonból, a nejlont pedig – ha nem túl mocskos – a műanyaghoz dobni, ha pedig nagyon koszos, akkor a vegyesbe.

■ **üveg** (nagyobb versenyeken): feliratos zsák vagy krumpliháló (úgy látszik, hogy mi van benne).

■ **fém** (nagyobb versenyeken): feliratos zsák vagy krumpliháló, ebbe jöhetnek a sörös és üdítős fémdobozok, amiket verseny után a rendezők akár vissza is válthatnak vagy a MÉH telepre elvihetnek, így egy kis plusz bevételre szert téve.

■ **vegyes egyéb:** ezeket gyűjthetjük feliratos műanyag zsákba (több is kell egy nagyobb versenyen). Ide jöhet minden olyan, amit a fent felsorolt gyűjtők egyikébe sem lehet bedobni, azaz szennyezett műanyagok, szennyezett papírok, tönkrement cipő, ruha, laminált rajtszám és térkép, hópapírra nyomtatott részidőscetli, stb.

A PÓTSZIMBOLRÓL

Egyik legfrissebb tapasztalatunk, hogy a pótszimbol mekkora környezetszennyezést okoz. Pontosabban nem maga a pótszimbol, hanem annak egyik elterjedt rögzítési módja.

„Profibb” versenyzők a pótszimbolt szimboltartóban hordják. Az alkarra csatolható változatot pár száz forintért meg lehet vásárolni a versenyeken a felszerelés-árusoknál. Másik megoldás, aminek a költsége nagyjából nulla, hogy használt, vastagabb térképfoliából egy fóliahegesztővel kb. 8 cm széles és 10–30 cm hosszú, egyik rövid végén nyitott kis zacskókat készítsünk magunknak. Ezt aztán vagy 1–2 db biztosítótűvel a bozóttruha mellérszére tűzzük, vagy ha van rajtszám, ráragasztjuk a rajtszám alsó szélére szigetelőszalaggal. Ebbe a pótszimbolt fejlel lefelé tegyük bele, úgy futás közben is könnyen olvashatjuk.

Mindkét fajta szimboltartó előnye, hogy a rajtban a pótszimbolt felvétele és eltávolítása 1–2 másodperc, a pótszimbolt még szakadó esőben is kibírja a verseny végéig, az izdadság nem áztatja el, a verseny végeztével ki lehet szedni a tartóból és a pótszimbolt a szelektív gyűjtő papírgyűjtőjébe be lehet dobni.

Ezzel szemben a sokak által használt módszernek, amikor a pótszimbolt a rajtban széles cellux-szal ragasztják valamelyik testrészükre, rengeteg hátránya van, környezetvédelmi szempontból is, továbbá a versenyzők és a rendezők szempontjából is. Lássuk, mik is ezek a hátrányok:

■ a pótszimbolt széles cellux-szal történő rögzítése időigényes, körülményes, nehézkes, saját magának nem is tudja jól megcsinálni az ember, ezért nagy versenyeken a rajtban ehhez külön személyzetet kell biztosítaniuk a rendezőknek, továbbá több tekercs széles cellux is elfogy (azaz igen költséges);

■ az így rögzített pótszimbol az izdadságtól vagy esős időben az esőtől gyorsan átázik, olvashatatlanná lesz, esetleg le is szakad, azaz ténylegesen szemét keletkezik belőle az erdőben, (tehát nagyon környezetszennyező) továbbá innentől kénytelen az ember a térképen nézni a szimbolt (ha van!);

■ a célba érve mindenki letépi magáról, a cellux-szal összeragasztgattott papír a szelektív gyűjtőszigetnél sem a papírhoz sem a műanyaghoz nem dobható (ennek ellenére sokan ezek valamelyikébe dobják, ami nagyon helytelen!), marad a vegyes. Azaz ezzel a módszerrel minden versenyen egy csomó, nem szelektálható hulladék keletkezik! Tájfutók! Versenyzők! Kerüljük a pótszimbolt ragasztgatással való rögzítését! Akinék futja rá, vegyen magának szimboltartót! Akinék nem, az csináljon magának a fentiekben leírt kis műanyag tasakot, az nem kerül semmibe.

Rendezők! Kerüljük a rajtban való ragasztgatás módszerét! Akinék nincs szimboltartója, de mégis szeretne magával pótszimboltot vinni, azok részére a rajtban ne széles celluxot és ollót biztosítsunk, hanem gyártsunk le előre jó néhány kis műanyag tasakot (mint amilyet fent leírtunk) és adjunk hozzá egy-két biztosítótűt. Ez sokkal olcsóbb, mintha vennénk több tekercs széles celluxot, és sokkal környezetbarátabb! A rajtban is elég rá legfeljebb egy ember, aki a tasakokat osztja (de csak annak, aki kéri).

Ehhez persze még az is kell, hogy a versenyértésítőben fel kell hívni a versenyzők figyelmét arra, hogy a versenyzők hozzanak magukkal szimboltartót (ahogy tájolókat, dugókat is visznek). És azt is be kell írni az értesítőbe, hogy ragasztgatási lehetőség a rajtban nem lesz. A rajtba menő útvonalon a szokásos „Dugóka, tájoló?” táblát a „Szimboltartó?” felirattal ki kell egészíteni.

Apróság, de így még „zöldebbek”, azaz környezetbarátabbak lehetnek versenyünk. Tegyük együtt érte!

MTFSZ Terephasználati és Környezetvédelmi Bizottság

A TORZÍTÁS MŰVÉSZETE – A KV VÁROSTÉRKÉPEI

A Kartográfiai Vállalat térképiadásának fontos része volt a vidéki város-térképek sorozata. Ebben a cikkben bepillantunk e torzított, de mégis nélkülözhetetlen térképek készítésének kulisszái mögé.

A várostérképek a hadi célokra készült váralaprajzokból fejlődtek ki, amikor a vár köré-mellé megrajzolták a lakóterületeket is. Később a közigazgatási feladatokhoz készítettek nagyméretarányú térképsorozatokat. Ezek azonban még messze vannak a későbbi várostérképektől, amikor egy lapon, főként tájékoztatósi célokra, de néha csak lokálpatriotizmusból, elkészítették a települést bemutató térképet. Ezek a lapok általában színes nyomtatással, (később) hajtogatva készültek. Jellemző a várostérképekre, hogy legtöbbször helyi alkotó (és nyomda) készíti, mivel nagy helyismeret kell hozzá. Az átlagos településtérkép a legegyszerűbb térképek közé tartozik, ezért sokan előképzettség nélkül állnak neki a munkának, pedig a jól használható, szép kivitelű művekhez mindenképpen kell képzettség és gyakorlat. Jellemző még ezekre a kiadványokra a (sok) hirdetés, ezzel lehet összeszedni, főként helyi vállalkozóktól, a térképkészítés költségeit (és az esetleges nyereséget).

Magyarország szovjetizálásának folyamán 1950-ig a háborús veszteségek után virágzásnak indult térképiadás (is) megszűnt, csak a hivatalos szervek készítettek néhány térképet. Mivel térképekre a nagyközönségnek is szüksége volt, 1952-ben megalakult a Geodéziai és Kartográfiai Intézet, majd ennek jogutódjaként 1954-ben a Kartográfiai Vállalat (KV). A KV kapott jogot minden polgári (térképészeti értelemben ez „nem katonait” jelent) térkép elkészítésé-

re. A várostérképek kezdetől fontos részét képezték a kiadói palettának. Mivel a KV monopóliumhelyzetben volt, a megrendelők sokszor maguk jelentkeztek térképigényükkel a vállalatnál, de ezen kívül üzletkötők is járták az országot, újabb munkák felkutatása végett. „Természetesen” az árak államilag szabályozottak voltak, egy sokoldalas, a felsőbb hatóságok által jóváhagyott árjegyzék alapján készült el az ajánlat.

A munkálatok adatgyűjtéssel kezdődtek és a helyszínen folytatódtak. A helyszínelés folyamán a megrendelővel tisztázni kellett, hogy pontosan mi kerül a térkép elő- és hátoldalára és ezt a későbbi viták elkerülésére írásban is rögzíteni kellett. Ezután a helyi szervektől, főként a Tanácstól (ez az Önkormányzatot helyettesítő hivatal volt a szocialista rendszerben) kellett begyűjteni minden szükséges információt. Nagyon szigorú előírás volt a KV részéről (helyesen!), hogy a térképen szerepelnie kell nemcsak az utcaneveknek, de minden névnek, ami lakcímet takar. (Ha a térkép területén kívülre esett, kivezető irányként kellett jelölni.) Kivételt csak a tulajdonnévvel nem rendelkező épületek (vasúti őrház, erdészház) képeztek, ezeket nem kellett feltétlenül feltüntetni, ha nem estek a térkép területére. A városhoz tartozó távolabbi üdülő- és lakóterületek melléktérképre kerültek. A helyszínelés eredményeként elkészült térkép sokkal pontosabb és részletesebb, mint a végleges, egyrészt a generalizálás (összevonás), másrészt az előírt torzulások miatt.

Az anyag ezután a szerkesztőhöz került. (A polgári térképészetben – a katonai térképészetnél és a könyvkiadással ellentétben – a szerkesztő végzi a szellemi munka dandárját: ő alkotja meg különféle alapanyagokból a térképet.) Ő először is elkészítette a torzítási tervet, amely a város főbb utcáinak rajzát tartalmazta. Ezt

a vázlatot két példányban benyújtották a katonáknak, ahol ellenőrizték, hogy megfelelő-e az elrajzolás. Ha nem voltak elégedettek, újabb tervet kellett beadni, amíg jóváhagyva vissza nem érkezett a másodpéldány. „Természetesen” pontos utasítás nem létezett, „érzésre” kellett eltalálni a kívánatos, de remélhetőleg még nem zavaró torzítást.

Ezután kezdődhetett a komoly munka: a szerkesztő betorzította az engedélyezett keretek közé a város alaprajzát és elkészítette a teljes térképtervet és a szedéskliást. A mű végleges formája a rajzolók (és a műszaki munkatársak) keze nyomán alakul ki, de ők már szigorúan csak a terv szerint dolgozhatnak. A bonyolult engedélyeztetési és kivitelezési módszer miatt a térképek elkészítése gyakorta több mint egy évet vett igénybe.

A torzítás miatt a térképeken nem szerepelt méretarány, sem aránymérték. Nem volt szabad feltüntetni (a kereskedelmen és a vendéglátáson kívül) semmilyen gazdasági létesítmény (ipar, mezőgazdaság) épületeit és nevét sem. Mindezeket (természetesen a laktanyákkal együtt) egységes szürke színre kellett bekenni.

Bemutatásra néhány koral, még egyedi módon kivitelezett térképrészlet választottam: alul Tata járási jogú város 1965-ös, felül Sátoraljaújhely 1968-as térképéből látható részlet. Míg a Tata térkép rajzai elég bumfordiak, a másik térképet kifejezetten feldobják a színes ábrácskák. Az utóbbin még látható a főutcán végigpöfögő Hegyközi kisvasút sínpárja és a határőrség is.

A KV későbbi várostérképei olyan egyformák és egyszerűek, hogy sok szót nem is érdemes rájuk vesztegetni, bemutatásra pedig nem érdemesek.

**Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@mail.militaria.hu**

MÉG ALAPÁRON LEHET A HUNGÁRIÁRA NEVEZNI

Már csak két hónap van hátra a nyári szezon húzó-versenyéig, a Hungária kupáig. Interjúnk a szervezőbizottság vezetőjével, Molnár Péterrel.

Túl vagyunk az első nevezési határidőn, hogy alakul a létszám?

Így van, május 31. volt az első nevezési határidő. Büszkén mondhatjuk, hogy 4 kontinens 31 országából érkeztek nevezések, ez 141 klub 1135 versenyzőjét takarja, ami az utóbbi évek legnépesebb Hungária kupáját vetíti előre. Jól sikerült a külföldiek mozgósítása, hiszen a mezőny 30%-át ők teszik ki. Olyan távoli országokból érkeztek nevezések, mint Ausztrália, Brazília, Japán vagy Kanada.

Úgy döntöttünk, hogy az alapáras nevezési határidőt kitoljuk június 23-ig, vagyis a Váltó OB napjára. Egyrészt mivel a Középtávú és Váltó OB egy olyan összejövetel a klubok számára, ahol még átbeszélhetik a nyári programjukat, másrészt a Tájéoló (és benne e cikk) megjelenéséhez igazodtunk.

Mi a helyzet a mezőny erősségével?

Ismét bebizonyosodott, hogy a Hungária kupa inkább a tájfutó családok nyaralása, nem pedig az elit tájfutók összecsapása. Megkerestünk több világbajnokot is, ám a sűrű nyári programra (Felnőtt VB, Világjátékok) hivatkozva kitértek a meghívás elől. Így most a mezőny legerősebb tagja a litván Kristina Rybakovaite, aki a francia VB-n középtávon 12. lett. Annál szebben alakulnak viszont az utánpótlás mezőnyök. A meghirdetett Youth Derby – amelynek keretében FN16, 18 kategóriákban minden nemzet 3-3 versenyzője gyűjt öt napon keresztül pontokat a maguk mögött hagyott versenyzők száma alapján – öt ország

(Ausztria, Magyarország, Románia, Szlovénia, Ukrajna) részvételével zajlik majd. Vannak olyan kategóriák (F12C, F16B) ahol már meghaladja az ötvenet a nevezők száma.

Milyen terepeken futhatunk?

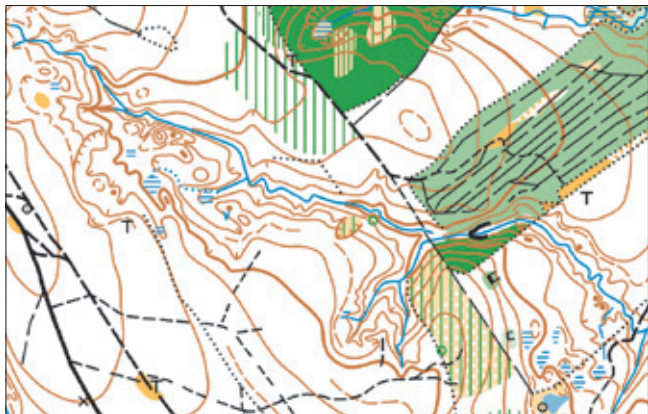
Az első napi lesz a legkeményebb terep. A Bakony egyik vadregényes része, a Bakonybél fölött magasodó Tábor-hegy oldala, ahol komoly sziklaalakzatokkal is lehet találkozni. Igyeksznünk a rajt magasra helyezésével a pályák szintkülönbségét minimalizálni, de így is a táv 4-5 %-ára lehet számítani. Az első két napi versenyközpont (és az első napon a cél) a Bakony Hotel parkjában lesz.

A második napon egy kellemesebb és vadonatúj terep következik, Bakonybélről délkeleti irányba. Ez leginkább a Németbánya-Csehbánya környékén megismert terepekre hajaz: lapos, jellegtelen hegyhátak között részletgazdag domborzatú völgyek kanyargós patakokkal és suvadásos formákkal. Mivel ez a terület 1,5 km-re van a hoteltól, itt a technikai cél alkalmazása mellett döntöttünk. A versenyközpont és a rajt/cél (gyakorlatilag egy helyen lesz a kettő) közötti távolság leküzdésében

igénybe lehet venni a bakonybéli gumikerekes sétatavat segítségét, így az idősebbeknek a versenytávon kívüli menetek nem lesznek megterhelők. Mivel a kisvonal kapacitása korlátozott (félóránként fordul és 48 embert tud egyszerre elvinni), ezért már most kérünk mindenkit, hogy csak azok vegyék igénybe, akik tényleg rászorulnak. A harmadik napi terep Veszprém történelmi belvárosa és a Séd-patak völgye. A belváros zegzugos udvarai és átjárói mellett a közelmúltban felújított Séd-völgy sétányain futnak majd a versenyzők. A pályákat a szokásos 12-15 helyett 20 percre tervezzük. A pályák érdekessége, hogy átfutnak a viadukt alatt, és az egykori Vidám park csónakázótávanak partján lesz a cél.

A negyedik-ötödik napi terep a Márkó-Gyulafirátót közötti katonai gyakorlótér. Ez része a tavalyi táj-

kerékpár világbajnokság normáltá-vú döntő térképének, de gyalogos tájfutó térkép most készül először a területről. A terep kétharmadát teljesen nyílt terület alkotja, egyharmadát pedig fenyvesek, ahol változatos a fedettség, egyes zöld, fehér és ligetes egyaránt előfordul. A terület jellegéből adódóan rengeteg árok, gödör található a terepen. Sótér János pályakitűző igyekszik úgy kialakítani a pályákat, hogy az erdei részek minél nagyobb százléket képviseljenek a távból.

Kísérőversenyek?

A szokásos kísérőversenyeket tervezük megrendezni. Az első nap Fehér János szervez túráversenyt Bakonybélben, a második napon Goldmann Róbert mikrosprintet, a harmadik napon lesz a Mobil-O Szlávik Zoli koordinálásával, a negyedik napon pedig a Trail-O Nemesházi Laciékkel és a sörváltó. A verseny ideje alatt háromnapos tájbringa verseny is zajlik majd (augusztus 17-19. között), itt Vajda Péter a házigazda, és az egyik napja váltó OB is egyben.

Végül, de nem utolsósorban augusztus 19-én rendezi a Veszprémi Honvéd a Veszprém megyei éjszakai bajnokságot egy Veszprém közeli terepen.

Ugyan kísérőversenynek nem nevezném, de mindennap rendezünk ingyenes gyerekversenyt a cél közelében, ahol óvodát is működtetünk majd. A második napi gyerekverseny a Postás kupákon már népszerűvé vált mesés tekergés lesz.

Mit kell tudni a versenyközpontról?

A versenyközpont a Veszprémhez tartozó Jutaspuszta melletti újmajori katonai bázison lesz. Itt minden infrastruktúra megtalálható. Az épületekben levő kétágyas, saját fürdőszobás szobák illetve nyolcágyas emeletes vaságyas szobák már mind elkelték. A tantermi földönalvós helyekből van még kb. harminc darab. Az épületek között árnyékos helyen, áramvételi lehető-

séggel sátorhelyek vannak korlátlan mennyiségben. Szeparált csendes és bulizós kempinget alakítunk ki. A kempingezők számára konténer zuhanyzók és mobil WC-k állnak rendelkezésre.

A versenyközpontban lesz sörsátor non-stop büfével, ahol meleg ételeket is kínálnak. Lesz napi egytálétel menü, amit a verseny előtt felteszünk majd a honlapra is. A netfüggők számára pedig ingyenes wifi hálózatot biztosítunk. A versenyközpontban kerül majd sor a kísérőversenyek többségére és esténként a napi eredményhirdetésekre is.

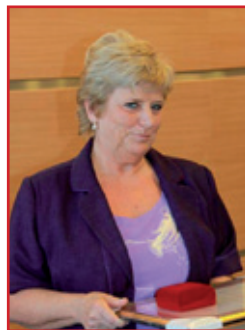
A Honvédelmi Minisztérium támogatásának köszönhetően csökkentettük az árakat, így a 18 éven aluliak 600, a felnőttek pedig 1000 Ft/fő/éjszaka áron kempingezhetnek (a különbség az idegenforgalmi adóból keletkezik).

Az eddigi foglalások alapján a rendezőkkel együtt közel ötszázan lesznek elszállásolva a versenyközpontban, így biztosítottnak látszik a megfelelő atmoszféra.

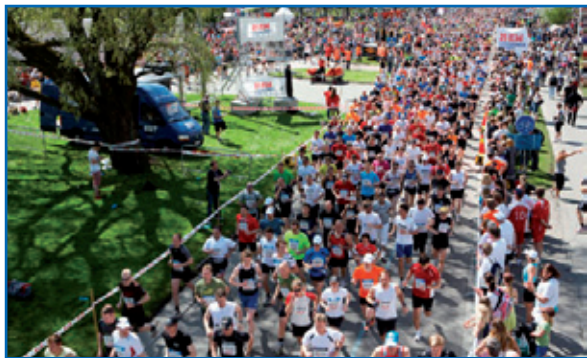
Milyen szabadidős lehetőségek vannak a versenyzők számára?

Az már a nevezéseknél érezhető volt, hogy a Balaton közelsége nagy vonzerő a mezőny számára. Erre rásegítettünk azzal, hogy a balatonfűzfői önkormányzat felajánlásából a verseny résztvevői ingyen bemehetnek a helyi strandra. A Bakony, a Balaton-felvidék természeti és történelmi látnivalókat egyaránt kínál, elég talán csak a Kőris-hegyi kilátót, a nagyvázsonyi várat vagy a nemzeti park látogatóhelyeit (pl. Hegyestű, Lóczy-barlang, Levendula-ház) említeni. Gyerekeseknek ideális program a veszprémi állatkert, az extrém kihívásokat kedvelőknek a Sobri Jóska kalandpark vagy a balatonfűzfői bobbálya. A balaton-felvidéki borok kedvelői pedig leugorhatnak Balatonfűzredre, a borhétre is.

Kissné Ferenc Éva a Rendőrtiszi Főiskola Diák-Sportegyesületnek alapítója, és új nevén a Szent György Sportegyesületnek is elnöke életmű díjban részesült. A Magyar Egyetemi-Főiskolai Sportszövetség magas szintű és eredményes sportszervezői pályáját díjazta, amelynek része volt a BM Testnevelési és Sportkollégiumában végzett munka is. Ennek során 9 alkalommal szervezte meg a Nemzetközi Rendészeti Tájfutó Bajnokságot. 2011-ben az MEFS Aranyplakett díjban részesítette a Magyar Egyetemi Tájfutó Bajnokságának harmadik megrendezése után, hogy csak saját sportágunkban végzett tevékenységét említettük. Korábban az OSC-ben tájfutott, nemzetközi versenyeken és bajnokságokon is gyakran áll a dobogóra. „Versenyszervezés és rendezés” című szakanyagát a Tájéoló is leköszölte.

Gyurkó Fanni, a júliusi finn világbajnokság egyetlen magyar női résztvevője jól kezdte az idei szezon. Először indult svéd bajnokságon, ahol az ötödik helyet szerezte meg. A mezőnyrajtos, pillangókkal és 3 km-es hosszú átmenettel megtűzdelt 15 km-es ultralong pálya itthon ismeretlen kihívásait Fanni jó döntésekkel kezelni tudta. Egyedül a tükörjégre fagyott befutó lopott ki értékes másodperceket hajrájából. Még komolyabb sikert ért el a hagyományos GöteborgsVaret futógálán, a világ legnagyobb félmaratonján, amely egyben svéd bajnokság is. A szintes pályán, a jeges tél után beköszöntött 30 fokal hőségben Fanni 4. lett egy Svédországban élő kenyai futónak mögött. Az eseményen összesen 64 ezer futó 31 hullámban rajtolt, akiket az útvonal mentén 47 zenekar buzdított.

A meleg miatt sokan feladták, egy kenyai 6 km-nél elájult. A férfiaknál 1988 óta nem győzött fehér futó. Idén a kenyaiakat meglepetésre lenyomta az ugandai Kiproit 2:32-es utolsó ezerral.

Józsa Gábor az atlétává lett bajnokunk a Vasas pályán megrendezett 10 000-es síkfutásban újabb bajnoki címmel lett gazdagabb. Kovács Ádám bronzérmes lett. A tatabányai Szabóval hármasban már a rajtnál elfutottak a mezőnytől, végül egymás közötti nagy csatában döntöttek el az érmek színét. A nőknél a jó formában lévő Szerencsi Ildikó légüres térben futva 6 km-nél lesérült, hetedik lett. A pályáról kórházba került, ahol fáradásos csonttörést diagnosztizáltak. Fekvőgipszet kapott.

Nagy István Új ösvényeken címmel adott interjút az Ultravalo.hu honlapnak. 20 évvel ezelőtti Lyme-kórja után 2010-ben kezdődött új időszámítás életében, amikor rátalált a terepfutás ízére. Idén a Téli Mátra után megnyerte a közel 60 km-es, 2800 m emelkedésű Mátrabérc futást is. Legjobb teljesítményének mégis a februári 44 km / 820 m-es Margita versenyt érzi, ahol csak másodpercekkel maradt le a győzelemtől. Inkább tájfutónak tartja magát, mint ultrafutónak, azért megpróbál a Kinizsi 100-on tíz órán belüli időt elérni. Kivételes állóképességéhez a tájfutást már túl intenzív mozgásnak véli, azért az orrfüti ÉOB-n is besöpört egy aranyat.

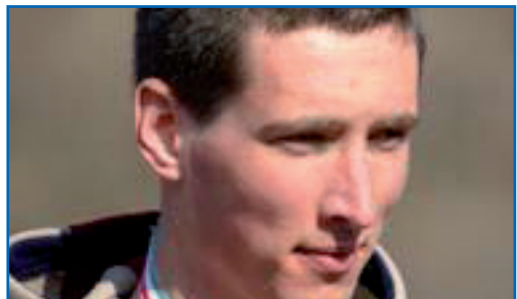
Dr Szentpétery Tibor munkásságáról rendezett konferenciát Budapest II. kerületi Önkormányzata, hogy a haditudósító, természetjáró és városvédő fotográfus több tízezres képhagyatékát méltó módon megőrizték és egy létesítendő állandó kiállításon is bemutassák. Tibor bácsi az 1940-50-es évek fordulóján aktív versenyző volt. Az 1947 őszén alakult Magyar Vándorsport Szövetség Terepverseny

Bizottságának vezetőségi tagjaként is tevékenykedett. Hosszabb kihagyás után, az MTF Sz megalakulását követően újra aktivizálta magát. Csaknem 50 tájékoztató verseny eseményeit örökölte meg fényképeken.

Tóth Ádám (GYO) nagy fölénnyel nyerte idén Pósteleken a Fighter's Run elnevezésű pénzdíjas akadályverseny 14 km-es kategóriáját. A résztvevő mintegy 800 harcosnak sárral, vízzel, famászással, árammal, kűszással, szögesdróttal felépített pályán kellett bizonyítania, hogy igazi fighter, aki a végső-kig tolja ki saját testi és lelki korlátait, aki minden napját képes az utolsóként, de nevetéssel megélni. A tavalyi versenyről a Tájékoztató a 2012/5 száma írt.

Bozán Gy.

BIHAR KUPA 2013

Az N14 dobogószai: 1. Pálfi Fanni (SZVSE), 2. Virág Tímea (Kolozsvár), 3. Bereczki Eszter (Nagyvárad)

A május 11-12.-ei hétvégén rendezte a nagyvárad
Ady Líceum tájfutó sport-
egyesülete a Bihar Kupát.
A verseny egyúttal magyar
regionális rangsoroló ver-
seny is volt, az első ilyen
Romániában.

A verseny helyszíne idén a hegyközsáldobágyi erdő volt, egyből Nagyvárad szélén. Ahhoz képest, hogy az Alföld szélét a város jelenti, meglepően szintes, de jól futható terepen versenyezhetünk. Növényzetileg tölgy- és kisebb rész bükkerdő dominált, amit helyenként komoly medvehagyma-szőnyeg terített.

A verseny tavaly egyúttal román bajnokság is volt, ami akkor komolyabb mezőnyt biztosított. Idén csak kupaverseny, de mivel Romániában nem szerveznek annyi versenyt, mint itthon, magyar szemmel meglepő távolságról jöttek résztvevők: az aradi és a kolozsvári klubok mellett Nagyváradról és Marosvásárhelyről is voltak versenyzők, és még Csíkszeredából is eljött Ráduly Róbert polgármester és családja. A legnagyobb létszámot

pedig a határ magyarországi oldaláról a Csipa SE hozta, a friss békési csoportból mintegy 40-en jöttek el nagybusszal. Így összességében kb. 240 résztvevője volt a versenynek.

A verseny főszervezője Závodszy Tamás volt, aki az egyesület elnöke is, civilben pedig a névadó gimnázium tanára. Hosszú évekre visszanyúló munkájának köszönhetően az Ady Líceum SE fejlődése folyamatos: komoly utánpótlás-csoportjuk van, amelyekkel gyakran járnak Magyarországra is versenyezni. Tavaly az F14-es csapatuk megnyerte a román csapatbajnokságot, majd ugyanez a csapat – mivel két srác magyar állampolgár is – a KST színeiben versenyezve 4. lett a magyarországi – kabhegyi – OCSB-n, mindössze 4 másodperccel lemaradva a dobogóról. Edzőtáborozási lehetőséget és egyúttal bevételt is jelent az egyesületnek, hogy a Bihar-hágón építettek egy kulcsosházat, amelyet gyakran kiadnak. Itt szervezik meg minden év augusztus második hétvégéjén a váradai térségből elszármazott szenior tájfutók találkozóját is.

Visszatérve a versenyre, az megfelelt volna a magyar országos rang-

sorolók követelményeinek is, ehhez képest a nevezési díj igazán csekély volt: leiben fizetve felnőtteknek kb. 700 Ft/nap, a fiataloknak és időseknek pedig a fele. Ráadásul a benevezett, de részt venni nem tudó versenyzők után nem kellett kifizetni a díjat, és amikor a csipás buszt vezető sofőr eltévedt Nagyváradon belül, maga a versenyelnök ajánlotta fel, hogy elcsúsztatja a rajtot negyed órával. Rendezői hozzáállásban tehát jó pár magyar klub példát vehetne erről a versenyről.

Skuló Marci

Goronisteinyári tájfutófesztivál

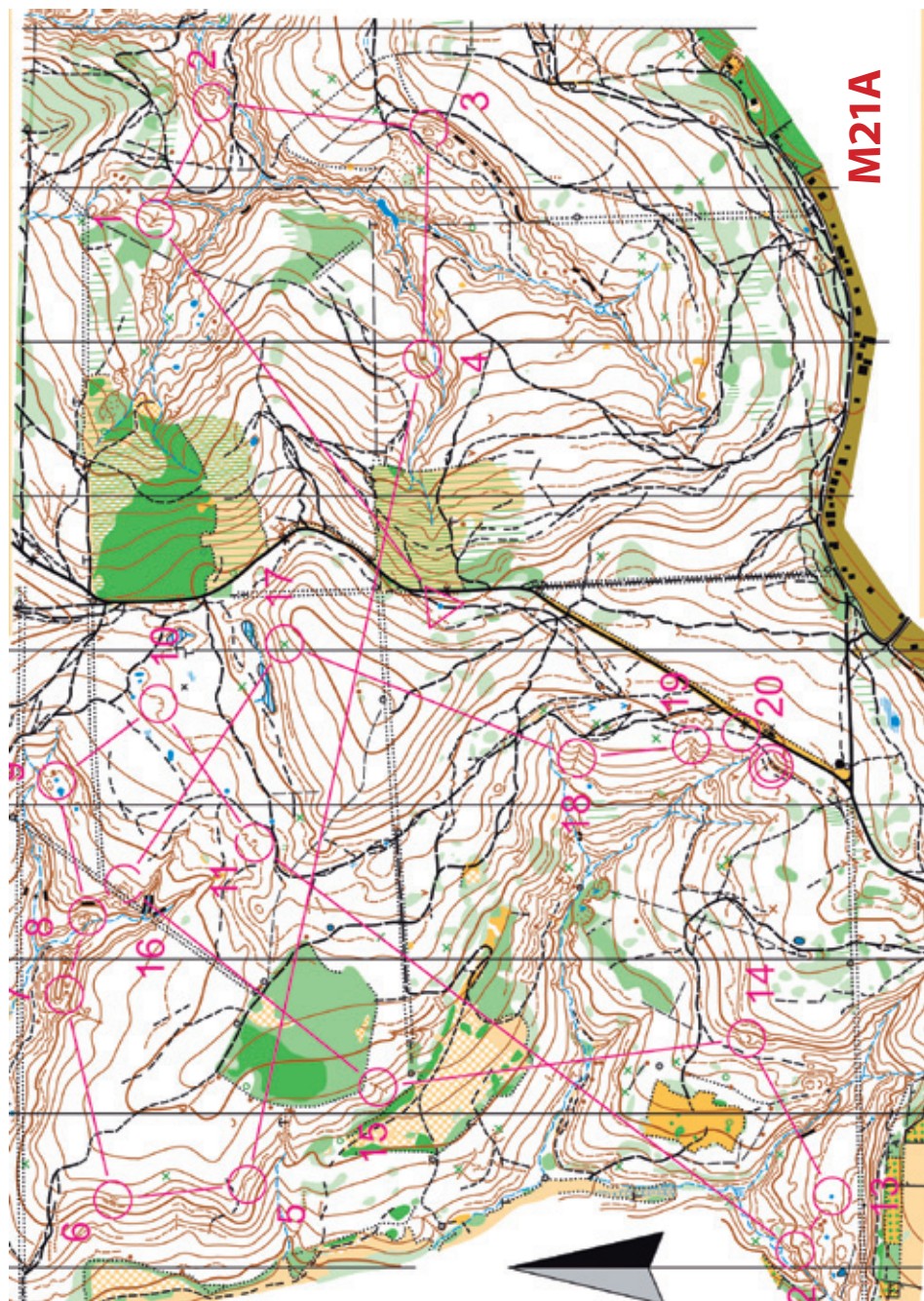
Tisztelt hazai tájfutók! Ezúton szeretném közzétenni a jelenleg Bécsben élő szatmári származású Perje Csaba Oskarnak, a madarasi tájfutó klub vezetőjének a Goronistei tájfutó fesztiválra szóló magyar nyelvű meghívóját.

Az elmúlt évben már volt szerencsém itt megjelenni – versenyrendezés tagjaként és térképelyesbíróként is, és akkor egy valóban nem vére menő baráti versenyen tudtunk részt venni. Idén, ismét itt, egy sík, óriási nyiladékok kockákkal megspékelt, magyar határtól nem túl távol lévő terepen, a lanosda melletti goronistei erdőben találkozunk. Barkász Dani barátom Tinca(Tenke) mellett egy új, kevés szintkülönbségeket tartalmazó térképet készített, így most ott lesz az egyéni normáltávú futam. A pontbegyűjtő és népszerű páros verseny mellett Székely Zoli bácsi ezúttal is mindhárom napon külön-külön szalagos pályákkal fog kedveskedni a gyerkőcöknek.

Akinek felkeltette az érdeklődését ez a határon túli baráti viadal, az kérem jelezze ezt a rendezők felé.

Cz.Zentai

Nevezés: 2013. július 1-ig a következő címre :
ajocluj@gmail.ro vagy perjecsbaba@gmail.com
A nevezéshez kérjük megadni: név, egyesület, kategória, születési dátum, SI-dugóka szám (ha van). Mindhárom napon a nevezések díjtanak!
Versenyhelyszín: A goronistei és a tenkei erdő (Bihar megye), Jánosda és Görbed községek szomszédságában, Nagyszalonta és Tenke (Bihar megye) közelében. Versenyközpont: Vadászház/Goroniste (GPS koordináták: 46.809463°, 21.844659°)

KISBAKTER KUPA KALÁKÁBAN

Pirtó, 2013-06-08

Az idei rendkívül hosszúra nyúlt tél után, végre ragyogóan szép tavaszi időben, április 13-14-én Pirtó falu tájházánál került lebonyolításra a Kisbakter kupa. A Szegedi Tájékoztató Futásért Alapítvány szervezésében két nap alatt több mint 400-szor álltak rajthoz a versenyzők. A terep helyszíne (2011-es ONEB célja) jól ismert a hazai versenyzők előtt, hiszen az elmúlt esztendőben az SZVSE szervezésében ugyancsak itt rendezték meg az országos éjszakai bajnokságot. Ekkor a verseny azért is volt emlékeztető, mert az égiek jóvoltából (villámlás és mennydörgés) a bajnokság rajtidejét közös bölcsességgel „csúsztatni” kellett. A versenyrendezőknek most ilyen gondjuk nem volt. A verseny lebonyolításában, a Gera Tibor által vezetett SZVSE-s „rutinos” csapat valamint a hatóságokkal való egyeztetésben pedig Nagy Ferenc Pirtó polgármestere is segített. A versenyzőknek most is a kiskunsági homokbuckás terepen a mély homokkal is meg kellett küzdeniük. A versenyközpont, most is ideális feltételt bizto-

sított a regionális versenyhez (áram, víz, WC, fedett helyek). Az éjszakai OB-hez képest a térkép változásait helyesbítették a rendezők. A meglévő térképre rávitték a változásokat (írtásokat) és digitálisan nyomtatták a pályákat. A kétnapos versenyen a „kihelyezett” célok 400m-re voltak más-más irányban a versenyközponttól, s ez által szinte minden kategóriában jobb pályákat tudtak a rendezők kialakítani.

A rangsoroló versenyen 16 kategóriában küzdöttek a résztvevők. Természetesen volt nyílt kategória

és gyermekverseny is, ezúttal ezek is „nemzetközi színekben”! A verseny lebonyolítása zökkenőmentes volt.

A kétnapi összetett eredmények alapján, a verseny 1-3. helyezettjei érem és tiszteletdíjazásban (RUBIN Kft., – mint gyártó jóvoltából – szegedi különleges fűszerpaprika örlemény, valamint a hidegen sajtolt magolaj) részesültek. A külsőségekben is dekoratív, ünnepélyes eredményhirdetésen az érmeiket és díjakat Vízhányó Ferenc a Csongrád Megyei Önkormányzat alelnöke, Nagy Ferenc Pirtó polgármestere, Mátrai Róbert az újjá alakult CsTFSz elnöke, valamint Szokol Lajos az SZVSE elnöke adták át.

Vízhányó Ferenc érmeiket ad át az N12-es kategóriában

Eredményhirdetésre várva (középen a képtablóval)

A versenyen részt vettek a SZVSE tájfutóinak svájci partnerei is, akik egy közös projekt keretében utaztak el a versenyre. Az „Egy Életforma kalákában” című svájci-magyar partnerségen alapuló pályázat tette lehetővé a verseny megszervezését és a svájci fél szegedi tartózkodását. A Bussola OK klub az Aargau kantonból érkezett és még maradtak edzőtáborozni egy hétre Bugacon a Csemete Környezetvédő Egyesület oktatási központjában, ahol a tájékoztató feladatok mellett a környék nevezetességeit is megtekintet-

ték, majd egy városismereti versenyen vettek részt Szegeden.

A Bakter kupa első napjának végzetével, du. 14 órától szakmai eszmecserére is volt lehetőség. A szép számú közönség részvételével lezajlott Edzői Konferencia helyszíne a Kisbakter kupa szálláshelyén (Kiskunhalas, Bernáth Lajos Kollégium, Bajza u. 1.) volt. Az előadásokon nagyon érdekes dolgokat hallhattak a résztvevők, ahol ott volt Matthias Müller és Matthias Merz nevelőedzője is Svájcból. Egyébként a konferencia során az alábbi előadások hangzottak el:

- Az utánpótlás toborzásának kommunikációs csatornái (Gera Tibor projekt menedzser);
- Tájéftás és természetvédelem (Vajda Zoltán, a Kiskunsági Nemzeti Park munkatársa);
- Az utánpótlás nevelés helyzete Svájcban (Valy Brunner, Argau Kanton);
- Utánpótlás nevelés hazánk legeredményesebb térségében (Viniczai Ferenc, Pécs);
- Szellemi és lélektani felkészítés és háttér (Horváth Magda, Bp. TIPO);
- A szakosztályi élet szervezése, logisztikája (Gyalog Zoltán, Bp. Spartacus SE)

Hamár ilyen szépen alakult az „Egy Életforma kalákában” című svájci-magyar partnerségen alapuló cse-reprográm, s ez által az idei Bakter kupa nemzetközi versennyé lépett elő, ennek kapcsán kérdeztem Gera Tibor szervezőt, hogy milyen formában lesz ennek a továbbiakban a folytatása?

A következő hónapokban az online módszertani anyagok kidolgozása és mindenki számára elérhető formában való feldolgozása az egyik legnagyobb feladatunk. De, szervezünk három népszerűsítő versenyt is. Térképek készítése, a versenyek lebonyolítása lesz a feladatunk. Itt elsődleges cél a sportág megismertetése, de bízunk benne, hogy kezdő

Az N18 dobogószínei (Molnár Krisztina, Nobbenhuis Rianne, Bán Zsanett)

A svájci 22 fős Bussola OK csapatának dobogós helyezettjei

tájéftókat is tudunk így toborozni. Majd zárásként 45 fővel augusztus 5-12-ig egy busszal megyünk a svájci Bussola OK partnerhez, ahol helyi vetélkedőn, egy 3 napos versenyen és a záró konferencián veszünk részt. Nagyon népszerű volt a versenyen egy speciális képtabló, amely távolról és közlelrl is más-mást mutatott! Gera Tibor ezzel kapcsolatban a következő információkat osztotta meg a Tájéftó szaklap olvasóival:

A nyilvánosság a projekt egyik fontos eleme, ehhez kellett egy Roll-up-ot készíteni, magyar és angol nyelven. Takács Ágnes ötlete alapján készült (akinek köszönhető a nyertes pályázatunk) a nagyon látványos és számunkra a kis képek

által közösség formáló „képtabló” is. A teljes képen Szerencsi Dóra és Szokol Mónika látható a 7 évvel ez előtti Egyéni OB befutón, Kakas-hegyen, ahol mindketten Magyar Bajnokságot nyertek. A sok kis képen, amiből összeállt a nagykép, pedig a szakosztály fotói találhatók az 1970-es évektől napjainkig.

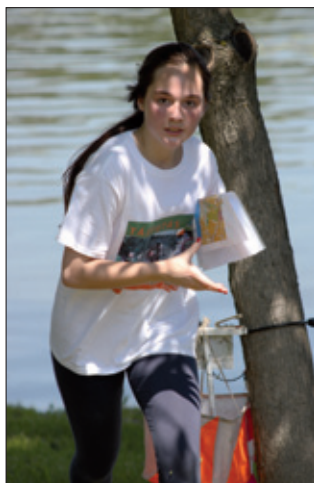
Megköszönve Tibinek ezen kiegészítéseit, valamint magát az SZVSE-nek a versenyt, s remélve, hogy a további versenyeken is még számos alkalommal megcsodálhatjuk ezt a különleges, sporttörténeti szempontból is érdekes képalbumot. Találkozunk jövőre is „Kalákában” a Kisbakter Kupán!

Sindely Pál

ÚJ TÁJFUTÓ TEREP, ÚJ VERSENY A TISZA MELLETT

Az ÉOB másnapján, június 9-én, az Egri Spartacus Egyesülete az amúgy egri, de Tiszafüreden kollégiumvezető tanár, Gyárfás Csaba hathatós segítségével bonyolította le első ízben a Tisza-tó regionális tájékozdási futóversenyt. Aki eljött a versenyre, nagyon jól döntött, hisz a Veres Imre által kitűzött pályák a csodálatos Holt-Tisza melletti új terep, kivétel nélkül minden indulót elbűvölt. Ráadásul a színpad mellett kijelölt célhely, valamint a versenypályák vége felé kihelyezett látványos ellenőrző pontok, számtalan kívülrállót, kíváncsiskodót is megállásra kényszerítettek.

A viszonylag nagy területről – eredetileg M=1:5000-ben készített térkép helyett – Veres Imre két félbevágott, ezáltal sokkal jobban olvasható M=1:4000 méretarányú térképet nyomtatott ki. Tény, a területről a térkép Gyárfás Csaba kerésének is megfelelően, elsősorban diáktájfutásra készült, de az igen

Eröss Kinga

sűrűn elhelyezkedő kis objektumok, – több esetben eltérve az ISSOM-tól – nemzeti jelként való ábrázolása mégsem zavarta a versenyzőket.

Az I. futamban a városhoz közlelbi területen, a Horgász camping, délután pedig az Albatrosz camping – a kikötő, és az új, egy szigeten elterülő kerékpáros park területe – nyújtott lehetőséget a megmérettetésre.

A két futam közötti időben a résztvevők fiataljai kihasználva a

Albatrosz kikötő térképe

hirtelen nyári kánikulai hőségre változott időt, a 20 fokal, holt-ágas Tiszában egy kis megmártó-ásra adták a fejüket. Az idősebbek és a kísérők meg a napfürdőzés mellett becserkésztek az étel, ital és egyéb szórakozási lehetőséget nyújtó standokat. Azoknak, akik viszont továbbra is a futást választották, a rendezőség egy bónusz lehetőséget ajánlott fel. Az újabb tájékozdási futó

megmérettetésen ketten értek el hibátlan teljesítményt. Közöttük sorsolás döntötte el a rendezőség által felajánlott díjat. A szerencse Stork Gábor, a Salgótarjáni Dornay versenyzője mellé állt. Az első futam utáni sorozatos elismerések, még a versenyrendezés tisztségviselőit is felpiszkálták, így versenyen kívül, a mezőnyök végén Blézer Attila elnök és Kali Csongor ellenőrző bíró is lenyomta a saját maga által választott életkori versenypályát. Egyébként a hivatalosan indult számítógépezelőt, Fekeszt (Fekete Zoltán) sem lehetett lelőni, úgy sprintelt végig a versenypályán, hogy végül összetettben felfurakodott a dobogó harmadik fokára. A küzdelmek után és az eredményhirdetés előtt az egriek sike-

Fekesz munkában

res terepválasztása és a remek lebonyolításra való tekintettel megígérték a résztvevőknek, hogy jövőre ismét lesz Tisza-tó kupa, ahol egy további terepmeglepetés (is) fogja várni a versenyzőket.

Az F21B dobogószai

Az első Tisza-tó kupa kategória győztesei a következők lettek: Szemere Boglárka ESP, Petruszka Erzsébet DNS, Fésüs

Evelin SDS, Rákos Piroska DNS, Olasz Márk HOD, Bíró Imre NYI, Stork Mihály SDS, Zsebeházy Zsolt MOM, Jacsó Tibor ESP, Varga István SDS, Nagy Antal HUF, Földvári Csaba ESP.

Popey

Bóta András kamerával a fején

GYÖNGYÖS KUPA ESŐBEN, SÁRBAN, SÖTÉTBEN...

Az elmúlt évi, veszprémiek által rendezett 24 órás váltóverseny terepét választotta az idei versenyük színhelyének a Gyöngyösi Tájfutó Klub. A Gyöngyös kupa ebben az évben új formában, egy nap alatt két középtávú küzdelmet biztosított a résztvevők számára, úgy, hogy ezáltal lehetőséget adott az idei KOB-ra való felkészülésre. A szervezők versenyközpontnak a minden lakott településtől kissé távolra eső Mátrakeresztes-Hidegkúti turistaházat választották.

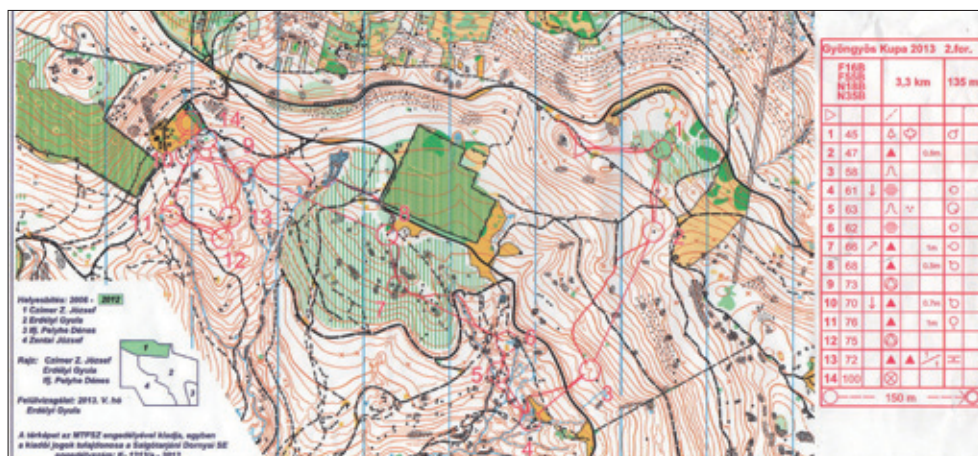
Aki már egyszer is tiszteletét tette a Moha által felügyelt versenyen, az tudja, a pályakitűzők itt bizony soha nem takarékoskodnak a szintekkel, most sem volt ez másképp. Ráadásul az első futam előtt eleredt az eső, leszállt a köd, borzasztó hideg lett és még jobban felázott a terep. Szinte minden rajthoz állt versenyzőnek ilyen pocskék időben kellett végigküzdeni az első futamot. A futam végén többen már nem vállalták be a délutáni futam teljesítését, hazautaztak. Kár, mert igaz, csak a legvégére, de az ered-

ményhirdetésre már megint hét ágra sütött a Nap. Az első futamot a Mátrakeresztes-Hidegkúti-hegyes nevet viselő kivágaton (M=1:10 000), sokak számára még teljesen új – ligetes fenyves, magas fű, bozótos foltok és bükkös szál-erdő – terepen bonyolították le. Az eredetileg ötök által készített (nekem jutott a legnagyobb falat) térképet Erdélyi Gyula (Dornyay) vizsgálta felül. Aztán aki maradt az első futam után, azok legtöbbje célba érést követően gyorsan a gépkocsijához sietett, befűtött magának és utastársainak, ezzel komoly mennyiségű üzemanyagot elhasználva próbált felmelegedni, túlélni azt a pár órát, melyet a délutáni futamig el kellett töltenie. A délutáni mindent eldöntő futamot ezúttal vadászrajttal bonyolították le. Én ezzel az indítási formával soha nem tudok kibéki-
kül-
ni, lásd most is az első pontra való érkezésem idejét. Egy picit sem tévedve, mindenféle akadály, hibázás nélkül nyomtam be az első pontra. Nem értem az itt regisztrált időmet, de hát ez van,

ezt kell szeretni. A délutáni záró futamot egyébként már a többek által korábban jobban megismert Király-rét kivágaton rendezték meg. E területet néhány éve többnyire Erdélyi Gyula és én helyesbítettük (itt volt korábban a KOB döntő és az OB váltó).

A délelőtti kemény szintes pályákat egyébként Dékány Andrea és dr. Mohácsy Tamás pályakitűzése fémjelmezte, miközben elárulom, Pintér Ábel délutánra kijáánlott penzuma nekem jobban tetszett. Ízleni nem ízlett jobban, de ez már kizárólag a fizikai fáradtságomnak volt köszönhető. Ráadásul Ábel jól megtrefált a vége előtti átfutó ponttal és az azt követő kis körrel. Hát ez nekem akkor már nem hiányzott, de nem volt mit tenni, tovább kellett menni, így mindig hátratekingetve igyekeztem minél előbb a célba érni.

A késő délután megtartott eredményhirdetésre végre elállt az eső, kisütött a Nap. A két nagy díszes ezüstszerleget a felnőtt kategóriák győztesei, Nagy István, illetve Gábor Anita nyerték. Ifi fiúknál a

A második futam térképe

Gábor Anita nyerte felnőtt nőknél az idei Gyöngyös Kupát

célegyenesbe együtt érkező két tarjani versenyző holtversenyt szerezett volna elérni, de ez nem jött be nekik, mert Tábori Milán dugócskája, ha csak egyetlen másodperccel is, de előbb csippan.

Eredményhirdetés után, mint a

többi versenyző és csapatvezető, én is hazaindultam.

Ekkor úgy gondoltam, tájékozási futásból vége a napnak, és hazaérve lefürdés után végre álmra hajthatom a fejem. Nem, nem volt vége! Úgy este kilenc óra után csöngött a mobilom, Fehérvári Petya szólt, lenne még egy „futam” a Mátrában, vállalom-e? Szembesülve a rendkívüli helyzettel – hiányzott még egy fiatal résztvevő az indulók listájából – persze, hogy vállaltam. Még Moháék fáradhatatlan elánnal Hidegkút környékén „dolgoztak”, addig id. Pelyhe Dénesék Tarjánból visszafordulva jöttek az új futamra. Utánuk eredtem én is a számunkra kiszemelt új rajthelyre, Gyöngyöspatára. Szerencsére pár perc éjszakai kocsikázás után az újra csengő mobilomban Dénes első szava így hangzott: Józsi, meglelt....! ne gyere, fordulj vissza! Ekkor a tudómban már régóta felgyülemlett, majd négyliternyi levegőt hirtelen kifújva, egy nagy

Lénárt Lili SDS, első lett a 10-12 éves lányoknál

könnyebbültséget érezve fordultam vissza Pásztóra, és éjfél körül már tényleg én is ágyba kerültem. Hát ez volt, ez történt dióhéjban 2013-ban a Gyöngyös kupa regionális tájfutó versenyen.

Czimer Z. József

Kedves Versenyrendezők, Edzők!

Tájékoztatlak benneteket, hogy korlátlan mennyiségben rendelkezem

Pretex 100 g-os és Pretex 120 g-os vízálló, nehezen szakadó térkép papírral.

Színes lézer nyomtatással nagyon szép térképeket lehet nyomtatni, kiváltva a térkép laminálást és a térkép zacskót. Digitális géppel és offset géppel is nyomtatható.

Minden érdeklődőnek adok mintát, műleírást. Mivel ezen túl akár 10-20 db-hoz is hozzá juthattok, remélem a térkép használat terén egy új korszak kezdődik.

Méretük: 215x305 mm, 430x305 mm, 430x610 mm

A 215x305 mm méret ára: 100 g-os 23 Ft+ÁFA; 120 g-os 28 Ft+ÁFA

PRETEX
TÉRKEP PAPIR

MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - MOLINÓ/PONYVA
ÉREM - ÉREMSZALAG - NYAK SZALAG

GRAFFIC-COM_{BT}
SPORT - DEKOR - AJÁNDEK

sportesgrafika.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

TAVASZI TRAIL O ESEMÉNYEK

Budapesti és Pest Megyei TrailO Bajnokság – Pilisszentiván

Tájfutóversenyek minden korosztálynak! program záróeseménye A 10+3 időmérő pontból álló pályán paralimpiai kategóriában Laáber Miksa bizonyult a legjobbnak (12 jó válasz, 106 mp) Tóth Károly (11 p.) és Réday Anna (9 p.) előtt. Mindhárman a MEREK versenyzői. A nyílt versenyt Forstreuter Vilmos nyerte.

Tipo kupa TrailO

Érjünk Célba Együtt! program záróeseménye

A Tipo kupa keretében került sor a hazai trailO kupa-versenyek történetében eddig egyedülálló módon, két futamos formában a versenyre. A helyszínválasztás tökéletes: Mátrafüred északi részén, de már erdei terepen, jól járható aszfaltúton álmódta meg a pályát Mihók (pályakitűző: Mihácz Zoltán). A két elit kategória (para, ill. open) fordított irányban haladt, így a kerekesszékeseknek nem kellett emelkedővel megküzdniük („csak” lejtővel).

Aki eljött, biztosan nem csalódott: színvonalas, technikailag változatos, de többnyire nehéz feladványokból állt a pálya, mindkét napon 13 pont és 2 időmérő szórta szét a mezőnyt. A pálya néhol kifejezetten emlékeztetett a skandináv versenyekre (ld. a képeken), értve ezalatt a terepet és a térképolvasás nehézségét egyaránt.

Az 1. napon Csákvári Tamás, Beke Viktor és Laáber Miksa végeztek a paralimpiai mezőny elején 1-1 pont különbséggel. A 2. nap ugyanazon a terepen Viktornak (KSE), Dóbiás Szilvinek (MEREK) és Toldi

TIPO térképrészlet

Marikának (BAL) sikerült jobban, így végül ők állhattak fel az összetett verseny képzeletbeli dobogójára is. Openben is hasonlóan változatos eredmények születtek a két napon: Biró Fruzsina sikerült az első nap, mögötte holtversenyben Kovács Attila, Bakó Áron, Szecsődi Ákos sorakoztak. Ám a 2. napon Madarassy Anikó, Hegedüs Ábel és Kovács Attila végeztek azonos pontszámmal, ezért az összetett eredménylistán Kovács Attila (ZSC) nyert, majd Madarassy Anikó és Biró Fruzsina követték (BEAC).

A kicsit könnyebb feladatokból álló A kategóriát Kálmán Imola (BEAC) nyerte.

Köszönet a népes rendezőgárdának, fantasztikus verseny volt!

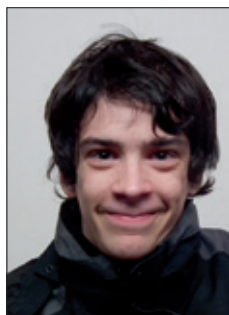
Finnországba utazik a TrailO válogatott

Az idei, finnországi Világ bajnokságra három fős csapattal utazunk. A paralimpiai kategóriában a tapasztalt versenyző Laáber Miksa és a fiatal Tóth Károly indulnak, míg openben Biró Fruzsina áll rajthoz. A klasszikus versenyszám (PreO) futamai július 10-11-én lesznek Vuokatti környékén, a két napi eredmény összege adja az egyéni végeredményt. A második nap alapján számolnak csapateredményt. Július 12-én rendezik meg az első hivatalos TempO Világ bajnokságot, selejtező és döntő futammal. A válogatottunk célja a tisztes helytállás; figyelembe véve a felkészülési lehetőségeinket, nem is lehet más. A terep mindannyiunknak szokatlan lesz, a fiúk még nem jártak Skandináviában. Az

idén életbe lépett szabálymódosítások lehetővé teszik, hogy a fejlett nemzetek immár 10 fős csapattal induljanak, a csapatversenybe két egységet küldve, ezért valójában nem várható, hogy a korábbi eredményeink közelébe kerüljünk. A TempO számban egyre inkább specialisták indulnak, a 24 fős döntőbe kerülés kisebb-fajta csoda lenne. Azért szurkoljatok a magyar TrailO válogatottnak is!

Laáber Miksa

Tóth Károly

Slovenský zväz
orientačných športov

Navštív krásne a nepoznané terény Slovenska
Visit beautiful and undiscovered terrains of Slovakia

Grand Prix Slovakia Slovak Karst Cup 11. - 14. júl 2013

Veľká Fatra, Mošovce
www.tuke.sk/obeh/karst
info: akademik.ob@tuke.sk

Camping Mošovce - Drienok

Fotó: Máthé István

Címlap: A Postás-HM Budapesti Erdőgazdaság Zrt. Kupa felnőtt elit kategóriáinak dobogósai.

Hátsó borító: Kettős PVSK siker az Éjszakai OB-n, miután Baumholczer Máté és Kovács Filoména nyerték a 21-es kategóriát.

a Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

1215-8526
850 Ft